

γενάρης '79
φλεβάρης

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΑΣΤΡΙΝΤ ΠΡΟΛΛ η κρατική τρομοκρατία κτυπήσε ξανά

Η Αστρίντ Προλλ συνελήφθη, στο Λονδίνο στις 15 του Σεπτεμβρίου 1978 και ήδη βρίσκεται στις φυλακές του Μπρίξτον στην πτέρυγα για "ειδικούς" κρατούμενους με ειδικά μέτρα ασφαλείας.

Η Προλλ μεγάλωσε στο Κασσελ της Γερμανίας, όπου, μετά το σχολείο πήγε στη σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου για να σπουδάσει φωτογραφία. Ανακατεύτηκε με την αριστεριστική πολιτική στη διάρκεια του φοιτητικού κινήματος του 1968 εναντίον στον πόλεμο του ΒιετΝαμ και μέσα από τη δουλειά της σάδασκαλα στη Φραγκφούρτη. Στη διάρκεια που ήταν στο Βερολίνο συνάντησε άλλους (αργότερα) μέλη της RAF.

Συνελήφθηκε στο Αμβούργο το Μάη του 71. Προφυλακίστηκε για 2,5 χρόνια μέχρι να αρχίσει η δίκη της το Σεπτέμβριο του 73 στη Φραγκφούρτη. Στη διάρκεια της προφυλακίσης της πέρασε 4,5 μήνες στη "σιωπηλή" πτέρυγα, και τα υπόλοιπα 2 χρόνια στην απομόνωση.

Στη "σιωπηλή πτέρυγα" (6 κελλιά στη φυλακή KÖLN-OSSENDORF) δεν περνάει καθόλου ησυχία. Η μοναδική ανθρωπινή επαφή είναι ο φυλάκας που φέρνει το φαγητό. Το κελλί και τα "επιπλά" ήταν βαμμένα μαύρα και το φως (νεόν) αφηνόταν συχνά αναμμένο για 24 ώρες.

Αυτο είχε σα συνέπεια να της δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα υστέρησης και κυκλοφορίας του αίματος, δυσκολία στην αναπνοή, συνεχή κούραση, και πολλές φορές αδύναμια ακόμα και να περπατήσει. Ο Δρ Σμιτ-εσλόνγκ, ανεξάρτητος

ειδικός στη κυκλοφορία του αίματος, συνέστησε στο δικαστήριο τότε ότι η Προλλ δεν ήταν σε θέση να δικαστεί, και ότι μοναχή θεραπεία έξω από τη φυλακή θα μπορούσε να σώσει τη ζωή της. Η δίκη πραγματικά αναβλήθηκε, και η Προλλ, ελεύθερη με εγγύηση, μεταφέρθηκε σε σανατόριο και μετά έμεινε για λίγο στη Φραγκφούρτη απ όπου και δραπέτευσε στην Αγγλία.

Εδώ ξεκινάει νέα ζωή σαν Άννα Πουττικ. Παντρεύτηκε, και έπιασε δουλειά πρώτα σαν κηπουρός στα πάρκα, και ύστερα αποφασίζει να γίνει μηχανικός αυτοκινήτων. Τελειώνει ένα κρατικό σχολείο (η μοναδική γυναίκα ανάμεσα σ' άλλους μηχανικούς αυτοκινήτων). Μέλος της ένωσης εργατοτεχνιτών, όταν συνελήφθη δούλεψε σ' ένα συνεργείο αυτοκινήτων στο Βεροίο Λονδίνο.

Στο Λονδίνο η Πουττικ συνάντησε πολλές γυναίκες, που μέσα από το γυναικείο κίνημα προσπαθούσαν να βγουν από την απομόνωση τους οι γυναίκες και μητέρες. Επίσης διδάσκει βραδινά μαθήματα συντήρησης αυτοκινήτου για γυναίκες, και οργανώνει γυναικείες ομάδες αλληλοβοήθειας για τις μεταναστές Ινδές της περιοχής. Εντυπωσιαζε με το δυναμισμό της και είχε σοβαρά κλονισμένη υγεία και σπασμένα νευρά προσπαθώντας να ξεκοφεί εντελώς, φοβούμενη μήπως αναγνωριστεί, από τους συγγενείς και φίλους στη Γερμανία.

Στα μέσα του Γενάρη ο εισαγγελέας αποφασίζει ότι υπάρχει εδάφος (σύμφωνα με

τις κατηγορίες που εκκρεμούν στη Γερμανία) για έκδοση της Προλλ. Η δίκη της έχει καθοριστεί για τις αρχές Φλεβάρη.

Είναι ενδιάφέρον, εντούτοις, να παρακολουθήσουμε από κοντά τις συνθήκες έκδοσης ανάμεσα στη Βρετανία και Δυτ. Γερμανία.

Ο βασικός νόμος για έκδοση από τη Βρετανία είναι η "Πράξη για έκδοση, του 1870" που τροποποιήθηκε από την "Πράξη του 1935". Βασισμένες σ' αυτούς τους νόμους, δύο συνθήκες καθορίζουν τους όρους έκδοσης από τη Βρετανία στη Δυτ. Γερμανία και αντίστροφα (1872 και 1960). Ο νέος κανονισμός (No 1403, Ομ.Δυτ. Γερμανίας (έκδοση) (τροποποίηση), 1978), επεκτείνει την έκδοση κατά: α. μία νέα παράγραφο, που προστέθηκε στα προηγούμενα 27 άρθρα για έκδοση, που επιτρέπει έκδοση για οποιοδήποτε αδίκημα,

συνέχεια στη σελ. 19

το ρηγμα

Το Ρηγμα είναι μια αναρχική περιοδική έκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Βλέπουμε την έκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διαδόσης του αναρχισμού. Η διαστρεβλωση στην έννοια του αναρχισμού που συνήχεται προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παρατάξεων μας ήθελ και σ' αυτή την έκδοση. Δεν θέλουμε να επαναπαυόμαστε στα κείμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονότα καθημερινά τα ξεπερνούν. Η ταύτιση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρόμησης.

Παράλληλα μ' αυτό το περιοδικό ακολουθούμε και άλλες μορφές δράσης. Ο σκοπός της έκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφής δράσης, δεν είναι υμνισμός αλλά ληψή όταν τα λόγια μιλούν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρηγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα πολλή η συνολα ατόμων σε διάφορες πόλεις που συμμετέχουν σ' αυτή τη προσπάθεια.

Το Ρηγμα δε βγαίνει με σκοπό το κέρδος και μ' αυτή την έννοια δεν έχει τιμή μια και το μοναδικό οικονομικό πρόβλημα που μπαίνει είναι το τυπογραφικό κόστος. Παραπέρα η "τιμή" είναι συνάρτηση των οικονομικών δυνατοτήτων του καθένα. Περίττο να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικού είτε οικονομική είναι είτε με τη μορφή αρθρων, σχολίων, γραμμάτων και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτική πράξη που ζητιέται από αυτούς που ενδιαφέρονται όπου και να βρίσκονται στον κόσμο.

Για επαφή, γράμματα για δημοσίευση και άρθρα γράψτε:

TO RIGMA
c/o BLACK AND RED
THE STUDENTS UNION
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT
ENGLAND

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Γ. ΣΕΡΙΦΗ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡΙΦΗΣ ΕΙΝΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.
ΚΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΦΙΛΙΠΠΑ ΚΑΙ
ΣΟΦΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ!

Και τώρα που ο Γιαννης Σεριφης είναι ελεύθερος, χρειαζόμαστε ακόμα πιο πολύ το έννομα των χειρών να βοηθήσουμε για την απελευθέρωση του Φιλίππα και της Σοφίας Κυριτση. Να κάνουμε μια προσπάθεια να γίνει παγκόσμια γνωστή η υποθεση τους. Υπογραφές, διαμαρτυρίες, και γραμματα είναι όλα χρήσιμα προκειμένου να πετύχουμε το μέγεθος πίεσης ικανό για να τους βγάλει από τη φυλακή.

Η όλη υποθεση του Γιαννη Σεριφη μας εμάθε πολλά: Το ποσο αναγκαίο είναι στο σύστημα να θάβει για να επιβιώσει, το ποσο αναγκαίο είναι σ' εμάς να ερχόμαστε κοντά και να αγωνιζόμαστε για κάτι αμείωτο και χειροκίεστο. Οι επιτυχίες και οι αποτυχίες της επιτροπής, οι απογοητεύσεις και τα καπελλώματα μέσα σ' αυτή, μας έδειξαν ποσο χρειαζόμαστε μια πιο άμεση επαφή με την πραγματικότητα και μια ευρύτερη οργανωτική βάση.

Το θαύσιμο στο κίνημα και ο "αντιστασιασμός" των πολιτευτακιδών στον Κορυδαλλό στο όνομα της διαιώνησης τους στη Βουλή, έβαλε πολλές/ους να αναρωτηθούν μέχρις ποτε θα τους/τις χρειαζόμαστε σ' μαρτυρές υπερασπίσης, ως ποτε τα πράματα θανάτι τόσο ανισά! Τα κροκοδείλια δάκρυα τους σπαγόν τα νευρά, κι αφού το ξερουν ότι σε κάποια φάση θανάτι αυτοί/ές στη θέση της Καραμανλικής κυβέρνησης-- και ποιοι θανάτι απαρχές στη θέση των Μερκουρηδών, Κυρκών, και Λουλεδών;

Δεν έχουμε καμία προθεση να κάνουμε ρεπορταζ της δίκης εδώ. Αυτό το καναν οι εφημερίδες της Αθήνας. Μια ολοκληρωμένη ανάλυση των συνθηκών και της όλης διαδικασίας προς την απελευθέρωση του Γιαννη ίσως να γίνει σε κάποιο επόμενο τεύχος.

Θα θέλαμε όμως από δω να συχαρούμε το Γιαννη και τη συντροφίσα του για την επιτυχία του αγώνα μας, και ταυτόχρονα να επισημανούμε σ' όλους τους συντροφους/ισσες και φίλους/ες στον κόσμο: Μην ξεχνάτε το Φιλίππα και τη Σοφία Κυριτση. Έμπρος όλοι και όλες για την απελευθέρωση τους!

Ο Α. ΚΥΡΚΟΣ
ΔΗΛΩΣΕ ΟΤΙ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΝΑΝΑΙ
ΑΡΑΓΕ
ΑΠΗΘΕΙΑ?

ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΥΠΗΡΧΕ ΘΑΝΑΤ
ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΤΟΚΟΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΙ
ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΦΥΣΙΤΙΚΙΑ ΚΑΙ...

ΝΑΙ ΑΛΛΑ
ΚΑΙ ΤΟ
ΚΚΕ ΕΣ
ΝΑ ΤΑΧΕΙ
ΟΛΑ ΑΥΤΑ
ΥΠΑΡΧΕΙ?

...ΤΣΕΠΕΣ
ΑΔΕΙΕΣ !!

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ενισχύσεις και συνδρομές:	£35.25
Αρχικό ελλείμμα	£29
Ταμείο από το Νο 4	£6.25
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ, Νο 5	£71.
Ταχυδρομικά	£20.
ΤΑΜΕΙΟ ΧΡΩΣΤΑΕΙ (ΡΕΚΟΡ!!)	£84.75

Λαβάμε και εφχαριστούμε: Από Ν. & Β. Ιταλία 200 δρχ (£2.50), από Α. / Ιταλία £6, από Σ. / Ελλάδα 100 δρχ (£1.25), και από φίλους και συντροφους της περιοχής μας συνολικά £25. (καλά πήγε ο ερανος παιδια-μα να δούμε πως θα βγη το φέσι του τυπογράφου)).

TORNESS : ο αγώνας εναντία στη πυρηνική ενέργεια

Το TORNESS είναι μια παραθαλάσσια περιοχή, 30 μίλια από το Εδιμβούργο, ακριβώς δίπλα στον αυτοκινητοδρόμο. Ηρθε στο κεντρώο της επικαιρότητας όταν η Επιχείρηση Ηλεκτρισμού για την Νοτία Σκωτία (SSEB) αποφάσισε να χτίσει ένα αναπαραγωγικό αντιδραστήρα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος (FAST BREEDER). Αποφασή που πάρθηκε κατά τα λεγόμενα του διευθυντή της SSEB, επειδή 1) πρέπει να αυξηθεί το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, μια και η κατανάλωση αυξάνει κατά 5-6% το χρόνο, 2) η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τους πυρηνικούς αντιδραστήρες είναι φτηνή και καθαρή, 3) η πυρηνική βιομηχανία δημιουργεί ζήτηση για εργατικό δυναμικό και μειώνει την ανεργία.

Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν έφευρεθηκαν παρα για να καλυφθούν τους απώτερους σκοπούς της εταιρείας, και της κυβέρνησης φυσικά, που είναι το χτύπημα της Ένωσης των Σκωτών Ανδρακρυχών, ένωσης που παλεύει σκληρά από χρόνια για τα δικαιώματα των μελών της. Το πρώτο επιχείρημα της Εταιρείας καταρρέει με μια ματιά στα Στατιστικά της δελτία. Η ζήτηση για ηλεκτρική ενέργεια δεν αυξήθηκε πάνω από 1% το χρόνο στα τελευταία 6 χρόνια, και δεν φαίνεται καθόλου πιθανό ότι η τάση θα αλλάξει. Το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θα υπερβεί τις τρέχουσες ανάγκες κατά 80%, όταν ολοκληρωθεί η μονάδα του TORNESS (60-70% παραδεχτήκε ο διευθυντής της SSEB σε συνέντευξή του στο BBC στις 27/11/78). Αυτό σε στιγμή που το δυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας υπερβαίνει κατά 40% τις σημερινές ανάγκες. Εάν συνεπεία, πολλές συμβατικές θερμικές μονάδες υπο λειτουργούν (για παράδειγμα ο σταθμός του KILMACALLY που δουλεύει εδώ και δυο χρόνια μόνο για 4 ώρες την μέρα).

Στο δεύτερο επιχείρημα μπορούν να αντισταξουμε το γεγονός ότι το ρεύμα που παραχθηκε από τους άλλους πυρηνικούς αντιδραστήρες στη Σκωτία κοστίζει ελαχίστα φθηνότερα από αυτό που παραχθηκε συμβατικά, αλλά ΧΩΡΙΣ να υπολογιστεί το κόστος που θα δημιουργηθεί όταν μετά από 15 περίπου χρόνια ο σταθμός θα πρέπει να εγκαταλειφθεί επειδή η λειτουργία του δεν είναι συμφέρουσα, κόστος που είναι τριπλάσιο από αυτό των συμβατικών (αξιοσημειώτο ότι ο σταθμός του TORNESS θα κοστίζει 740 εκ. λίρες). Ο ισχυρισμός για "καθαρή ενέργεια" έχει αποδειχτεί απαράδεκτος σε όλο τον κόσμο. Αδυναμία αποθηκεύσης των καταλοίπων, μόλυνση του περιβαλλοντος και των εργα-

των από την ραδιενέργεια, αυξημένοι κίνδυνοι ατυχήματος που θα μεταβάλλουν τεραστίες περιοχές σε ερημούς είναι αυτά προβλήματα που συνοδεύουν τους αντιδραστήρες. Μαζί με αυτά, αυξημένες αρμοδιότητες της αστυνομίας για προστασία από "τρομοκράτες", οπλισμένοι φρουροί, απαγορευση οργάνωσης των εργατών σε σωματεία και απαγορευση απεργίας.

Στο τρίτο επιχείρημα απάντησαν οι ίδιοι οι ανδρακρυχοί της Σκωτίας στην εκπομπή που προαναφερθηκε. Βλέπουν καθαρό ότι θα μείνουν χωρίς δουλειά όταν οι πυρηνικοί σταθμοί αντι καταστήσουν ο ένας μετά τον άλλο τους συμβατικούς. Οι θέσεις που δημιουργούνται στην πυρηνική βιομηχανία δεν προορίζονται για τους ντόπιους εργάτες, αλλά για υπερεξειδικευμένους τεχνικούς από τα κέντρα της χώρας.

Ο αγώνας για την ματαίωση της κατασκευής του αντιδραστήρα στο TORNESS άρχισε με την δημιουργία της SCRAM (SCOTTISH CAMPAIGN TO RESIST THE ATOMIC MENACE) και οργανώθηκε σε όλη την χώρα με την μορφή της TORNESS ALLIANCE.

Στο πρώτο στάδιο αποφασίστηκε ότι θα πρέπει να αποφευχθούν οι βίαιες αναμετρήσεις με την αστυνομία, ώστε το όλο θέμα να καλυφτεί ευνοϊκά από τα μέσα ενημέρωσης και να προσελκύσουν άλλες λιγότερο ριζοσπαστικές περιβαντολλογικές οργανώσεις. Η πρώτη διαδήλωση στο TORNESS έγινε τον περασμένο Μάη και πήραν μέρος περίπου 3.000 άτομα, τα πιο πολλά από τις γύρω περιοχές. Τα έργα για το χτίσιμο του αντιδραστήρα δεν είχαν αρχίσει ακόμα, πράγμα που έκανε ευκολότερη την παραμονή των διαδηλωτών στο χώρο που θα χτιστεί ο σταθμός.

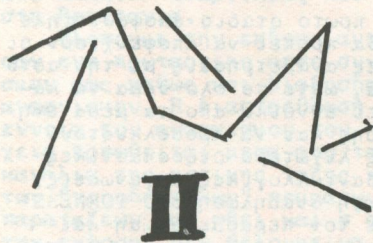
Το περασμένο Σεπτέμβρη 20 άτομα κατοίκησαν, αφού επιδιόρθωσαν μια εγκαταλείμενη καλύβα

στο μέσο της τοποθεσίας, "καταλαμβάνοντας" συμβολικά το TORNESS. Στις 14 Νοεμβρη η SSEB αρχίζει δράση. Μπουλντόζες γκρεμίζουν την καλύβα και τη σπρώχνουν στην θάλασσα, ενώ η ομάδα "κατοχής" συλλαμβάνεται για "διαταραχή δημοσίας τάξης" και καταπίεση. Από την πλευρά του αντιπυρηνικού κινήματος έρχεται άμεση αντίδραση. Τη Δευτέρα 20/11 συγκέντρωθηκαν στο TORNESS 400 διαδη-

συνεχεία
στη σελ. 17

στηλες δεωρίας

Ο:~≡Ο

Οι αναρχικοί, μ' όλη τη σημασία της λέξης, δηλ. όλοι εκείνοι που μαχονται τη τριπλή εκδόλωση της καταναγκαστικής εξουσίας, το προσώπου του αφεντικού, του καραμπινιέρου και του παπα, βρίσκουν ευμαχούς δίπλα τους, άτομα που παρ' όλο ότι δεν εγκρίνουν όλες τις αρνητικές όφεις του αναρχισμού, βρίσκουν στον αναρχισμό ένα πολύ καλό όπλο για να αμυνθούν, ενώ αργότερα η άμυνα γίνεται επίθεση, εναντία δ' εκείνη τη μορφή εξουσίας που τους καταπιέζει περισσότερο.

Έτσι στη Γαλλία, κατά τη περίοδο της υποθέσης Ντρέυφους, οι αντικληρικοί πήραν απ' τους αναρχικούς μια καταπληκτική βοήθεια που στάθηκε αποφασιστική για τη νίκη εναντία στο κληρο, έτσι όπως οι αντιμιλιταριστές εναντία στο μιλιταρισμό. Στις προδικασίες τους για την οργάνωση και αντίσταση των εργατών εναντία στο καπιταλισμό, οι αναρχικοί βρεθήκαν συχνά πλάι-πλάι με τους σοσιαλιστές. Το ίδιο επίσης όταν χρειάστηκε να αγωνιστούν εναντία στη κυβερνητική λογική για να πετύχουν μια μεγαλύτερη πολιτική ελευθερία, και εκ των πραγμάτων βρίσκονται να κάνουν ένα κομμάτι δρόμο όχι μόνο μαζί με τους σοσιαλιστές αλλά ακόμα και με τους ρεπουμπλικανούς. Και αυτό δε γίνεται ύστερα από μια προκαθορισμένη συμφωνία, αλλά εξ' αιτίας της δυναμικής των ιδίων των γεγονότων, όπως ένας από μας αμύρο, θα μπορούσε να κάνει κατά τύχη μαζί με ένα πρόσωπο όχι πολύ συμπαθητικό και που δεν είναι συμφωνός μαζί του, ένα κομμάτι του δρόμου του, αν το δρόμο που έχουν να κάνουν παρ' όλη την ανένανυσή τους να βρεθούν αντιμετώπι μ' ένα ληστή, ή ένα άλλο εμπόδιο.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΟΥΝΟΥΦΡΙΟΥ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

λουίτζι φραμπρι

Ο ΣΤΙΡΝΕΡΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ

Η εξέγερση των αναρχικών, και αποδοκπα στην απ' τα θεμελεια καταστροφή των θεσμών πάνω στους οποίους βασίζεται η κοινωνία, λογικά επιτίθεται και σ' εκείνο το διανοητικό καλλιτεχνικό και ηθικό πεδίο, χωρίς κανένα σεβάσμο για όλες εκείνες τις "αγιες αρχές" που σχηματίζονται, και κατακαθονται σε μια κρούστα που καλύπτει και αμυνεται τους αστικούς και αυταρχικούς θεσμούς.

Σ' αυτό τον αγώνα που παν' απ' όλα είναι ηθικής μορφής, στη καταστρεπτική του φάση και όχι στη δημιουργική του, οι αναρχικοί έχουν για σύμμαχους τους στιρνεριανούς ατομικιστές (1). Και είναι, ως το πουμε αμέσως, σύμμαχοι τρωμεροί μ' ατσάλινη γροθιά, και ίσως είναι η ιδεολογική ορμή τους για τη καταστροφή, τέτοια που τους κάνει να περνούν για γνήσιοι αναρχικοί, ειδικά στα μάτια αυτών που στον αναρχικό βλέπει τον μηδενιστή περισσότερο, το καταστροφέα - βίαιο η όχι - και που δε διακρίνει τον ιδεαλιστή, τον αναδημιουργό.

Ο στιρνεριανός δε νοιάζεται για την αναδημιουργία. Αυτός αισθάνεται καταπιεσμένος, εξουθενωμένος και από να βρουν μισή των θεσμών, και από προκαταλήψεις, συμφεροντα και εθίμα, και θέλει να απελευθερωθεί και να διακηρύξει το δικαίο του ατόμου που δε πρέπει να θυσιάζεται στη κοινότητα, που σήμερα ειδικά αποτελεί το μέσο με το οποίο επιβάλλεται η καταπίεση. Θέλει να χει το δικαίωμα της εκθέσης της σκέψης του και της ικανότητάς του να απολαύσει τη ζωή μ' όλη τη δύναμη που περιλαμβάνεται στο κεφάλι του και στους μύς του.

Έτσι με τη τολμηρή του κριτική μαχεται εναντία σ' οποιοδήποτε θεσμό που εμποδίζει την εξέσκηση των δικαιωμάτων του. Και μέχρι εδώ είμαστε συμφωνοί, μιας και μεεις οι αναρχικοί διεκδικούμε για το άτομο τα ίδια δικαιώματα και κατά συνέπεια, μαχομαστε εναντία στους ίδιους θεσμούς.

Αλλά ο ατομικιστής σταματάει εδώ, δε προχωρεί περ' απ' τις θεωρησεις του, πάνω το "εγώ" του, και παν' απ' όλα λεί: ως τα βγάλει περ' ο καθένας μας,

και όταν όλοι κάνουν όπως εγώ, θα ναι όλοι ελεύθεροι. Θέλει να απελευθερωθεί τον εαυτό του, αλλά δε νοιάζεται για τους άλλους, παρ' όλην όταν οι άλλοι περιορίζουν η μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα του. Γι' αυτό ξεφεύγουν απ' τη προσοχή του τα 3/4 του κοινωνικού προβλήματος, και ευμβαίνει από ένα τόσο περιορισμένο ευλογισμένο να βγουν τα πιο διαφορετικά και αντιφατικά συμπεράσματα, τα πιο επαναστατικά αλλά και τα πιο δυστηρητικά, πολύ πιο συχνά δε τα δεύτερα από τα πρώτα.

Ο Εμιλ Ανρ, ^{και} όνομα της κυριαρχίας του ατόμου και για να επικυρώσει τα δικαιώματα του εναντία στην αστική καταπίεση, μια βομβά δ' ένα καφε-νείο (αληθεύει όμως το γεγονός ότι κατ' απ' την ατομικιστική κρούστα κρυβόταν μια ψυχή που απεθανόταν την αλληγγύη). Αλλά δ' όνομα της ατομικιστικής κυριαρχίας κι ο Νερωνας θα μπορούσε ακούη μια φορά να καψή τη Ρώμη, για να δώσει δ' το "εγώ" του την ικανοποίηση της απολαύσης απ' τη κορυφή ενός πυργού του θηριώδους θεαματος μιας πολής τυλιγμένης δ' τις φλογες. Κατά τα άλλα το παραδείγμα μου δεν είναι παρατραβηγμένο μιας και υπάρχει κάποιος λογικός με εντονες ατομικιστικές τάσεις που προσπάθησε να καταστήσει το Νερωνα ευπαθητικό απ' αυτή την οπτική γωνία.

Ο αναρχικός είναι ατομικιστής μιας και ενδιαφερεται για την δική του ατομική ελευθερία, όπως και για κείνη των άλλων, βλέποντας στην ατομική ελευθερία των άλλων μια εγγύηση και μια βοήθεια για τη δική του.

Κι αυτό, κατ' εμε, είναι το παράλογο των στιρνεριανών, που μάταια σφετύνονται τη προσωπική τους απελευθέρωση, αν επίσης δε θέλουν να εκφετύν και για την απελευθέρωση ολοκληρωτής της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα, που γι' αυτούς δεν είναι παρ' όλην μια δηλητηριώδη νοητική αφαιρεση, είναι το περιβάλλον μέσα δ' το οποίο πρε-

μείναι ζήσουν και το οποίο δε μπορούν να ξεχάσουν, μιας και ο ένας δε μπορεί να ναι ελεύθερος μέσα σε ένα λαό σκλαβών, εκτός αν αυτός είναι ο τυράννος. Και δε μπορούν να ξεχάσουν το ευνόλο που τους περιτριγυρίζει μιας και για να καταστρέψουν τους φοβερους θεσμούς που μπλοκάρουν την

μείναι ότι το μεγαλύτερο εμποδίο της ελευθερίας είναι η απομόνωση.

"Ο μοναχικός άνθρωπος είναι ο πιο δυνατός" λέει ο Ιμπσεν, κι αυτό το παραδοξο ρητό έχει τόσες φορές ειπωθεί που σήμερα θα θεωρηθεί παραδοξο αν λεγόταν, αυτό που εγώ πιστεύω, δηλ. ότι ο μεμο-

αμβος του πιο ισχυρού μέσα στη κοινωνία, ένας θρίαμβος "υπεράνω του καλού και του κακού" όπως θα λέγε καποιος σπαδός του Νίτσε, και δηλαδή για να το πούμε με άλλα λόγια, εξώ από οποιαδήποτε θεωρητική ηθικής και δικαιοσύνης: είναι το άτομο που ικανοποιεί το "εγώ" του χωρίς

να νοιάζεται για τους άλλους, και μακαρι καμία φορά να ικανοποιεί το "εγώ" του σε βάρος των άλλων.

Αυτό κια δεν είναι παραδοξο. Ο αγώνας για τη ζωή, όπως τον εννοούσαν οι δαρβινιστές της παλιάς σχολής, που δοθήκε "με τα νυχία και το ραμφος" μεταξύ των ανθρώπων, των αδερφών, είναι η πρακτική του εφαρμογής, της κοινωνικής ζωής. Μια φορά ήταν οι πολιτικοί αρχόντες που νικούσαν, σήμερα είναι οι οικονομικοί αρχόντες. Τότε και τώρα το πιο ισχυρό άτομο ήταν αυτό που νικάγε και που νικάει.

Βεβαίως, οι σημερινοί νικητές είναι πιο αντιπαθητικοί από τους παλιούς, μιας και το στοιχείο που τους δίνει τη νίκη δεν είναι η χιμαιρά της θρησκείας που προέβουσε σταυροφορίες και περιπλανομένους ιππότες, ούτε η ιπποτική προκατάληψη για την ευγένεια, αλλά μοναχα ένα ηληθίο πράγμα χωρίς ίχνος ιδεολογικού υποβάθρου, το χρήμα. Το χρήμα που λερώνει τα πάντα, που επιβάλλεται σε όλους, μεταμορφώνει σε εξύπνο τον βλάκα που το καχεί, σε δυνατό και το πιο γελοίο, στραγγαλίζει τις εμπνεύσεις επιβάλλοντας τη μετριοτήτα, ακόμα και στους τομείς που βγαίνουν εξώ από το θέμα μου, όπως η τέχνη και η φιλολογία.

Και οι καλλιτεχνες και οι λογοτέχνες, μεταξύ των οποίων κατά πλειοψηφία απαριθμούνται οι περισσότερο ατομικιστές, όταν αντιτάσσουν το ίδιο φους τους "εγώ", σε ολοκληρωτική σύγχρονη κοινωνία φτελαγμένη με τη πιο προδοτική λαβή, σε μια πλειοψηφία που εξ αιτίας της κακοβούλης κοινωνικής της οργάνωσης δε μπορεί να φτάσει τη κατανόηση ήδη ορισμένων καλλιτεχνικών νοημάτων και ορισμένων λογοτεχνικών λεπτολογημάτων. Η ευνηδείτη τους εξεγέρση στο όνομα της ιδιαίτερης ατομικής τους διανοητικότητας είναι ένας επαναστατικός παραγοντας που δε πρέπει να παραλείπεται. Η διαβρωτική κριτική στους θεσμούς που βγαίνει από μερικές δουλίες του Πωλ Ανταμ, απ τα ρομαντά του Μιρμπω, απ τα φυλλάδια που το καθένα τους είναι κι ένα αρριστεουργήμα του Λεοντα Τολστόι (ενός ατομικιστή παρολή τη θρησκευτική του μανία), είναι για τη σύγχρονη κοινωνία αυτό που οι εσθητικές κομωδίες του Μπωμαρδαί ήταν

συνεχία στη σελ. 6.

ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ανθρωπινή συνήθεια και δράση δεν αρκούν τα βιβλία της φιλοσοφίας ούτε η ατομική εξέγερση μ οποιοδήποτε τρόπο κι ως εννοείται, αλλά χρειάζεται μια ταυτοχρόνη και οργανωμένη προσπάθεια των μαζών, που να οδηγείται από μια κοινωνία αποδεκτή ιδέα.

Οι σοσιαλιστές αναρχικοί αντιλαμβάνονται τη κοινωνική επανάσταση μ αυτό το τρόπο: ένα πόλεμο εναντία στους αστικούς αυταρχικούς θεσμούς ενός πληθους-που ως είναι σε μειονότητα δε έχει με τη μαζα των αβερώνων, των τεμπέληδων και των παθητικών-που αποτελείται από άτομα εκφετομένα, ετοιμα για τη μάχη και θεληματικά ενωμένα μεταξύ τους απ το δεσμό, το μοναδικό λιμπεταριο δεσμό, εκείνος της αλληλεγγύης.

Ισως όχι όλοι οι εστρνεριανοί ατομικιστές αντιμαχονται την αρχή της αλληλεγγύης (πολλοί ναι), όλοι όμως την παραλείπουν τελείως. Αυτό σημαίνει ότι αυτοί παραλείπουν σχεδόν ολότελα το κοινωνικό πρόβλημα σε όλες τις πολιτικές και κυρίως τις οικονομικές μορφές του.

Αυτοί μ αυτό το τρόπο αγνοούν εντέλως ένα πολύ σπουδαίο παραγοντα της ανθρωπινής ζωής, χωρίς τον οποίο δε θα ήταν δυνατή η ύπαρξη της ανθρωπότητας, και ούτε θα ήταν δυνατή η ατομική ύπαρξη. Η αλληλεγγύη και ο ατομικισμός είναι για τη κοινωνία δυο αναπτυσσόμενες δυνάμεις όπως για το σύμπαν η φυγόκεντρος και η κεντρομωλός. Ένας εστρνεριανός μοιάζει με το φυσικό που στις ερευνες του περνει υπ όψι του μόνο τη φυγόκεντρο δύναμη, με τον ίδιο τρόπο που ένας κρατικός σοσιαλιστής θα ήθελε να περνει υπ όψι του μοναχα τη κεντρομωλο δύναμη.

Αντιθέτα ο αναρχικός σοσιαλιστής δε παραλείπει καμία απ τις δυο δυνάμεις, και φαίνεται τη σχέση ισορροπίας ανάμεσα στις δυο δυνάμεις και τη βρίσκει -η τουλάχιστον πιστεύει ότι την έχει βρει- στην αναρχία, μια κατάσταση πραγμάτων στην οποία η ατομική ελευθερία του καθενος θα συμπληρωθεί απ την ελευθερία όλων, πράγμα που ση-

νομένος άνθρωπος είναι ο πιο αδυναμος απ τον συναιτερισμένο. Είπα συναιτερισμένος", δε θα πρέπει να ερμηνευτεί "πειθαρχημένος".

Ο απομονωμένος άνθρωπος είναι ο πιο αδυναμος και ο λιγότερο ελεύθερος, γιατί αν αληθεύει το ότι η αναγκαιότητα θ ανάπτυξη μέσα του ικανότητες ανώτερες από ένα μέσο όρο, αυτές θα ναι παντοτε ανικανές να υπερνηκίσουν τις δυσκολίες και τα εμπόδια του περιβαλοντος εστω μοναχα του φυσικού, που αντιθέτα ξεπερνιούνται ευκολα απ τους απλούς

συναιτερισμένους ανθρώπους.

Ένας άνθρωπος που ζει μοναχος του, κι ως ήταν δυνατος όπως ο ουρανοταγκος κι εξύπνος ο σπ. ο Δαντής, θα ναι παντοτε "λεύτερος" από να παιδάκι που ζει μέσα σε μια κοινωνία, μιας και η λευτερία συνίσταται ουσιαστικά στη δυνατότητα του να κανει ο καθενας αυτό που θελει και που το έχει ανάγκη.

Καποιος μπορεί να πει ότι παραβιάζω ανοιχτες πορτες κι ότι αυτά τα πράγματα ήταν γνωστα οταν παιδια ακομα, μας μαθαιναν την ιστοριουλα του αχυρου που ευκολα σπάζεται αν είναι μόνο του, ενώ γίνεται δυνατό οταν ενώνεται με τ άλλα.

Βιν αληθεια, αλλ η φιλοσοφική μελετη που πεταχτηκε ξεφρενα τις ατελειωτες πεδιαδες του παραδοξου και του αφηρημενου, ευχναεχει σαν αποτελεσμα το να ξεχναμε και να περιφρονουμε και τις πιο στοιχειωδεις αληθειες. Δεν είναι λοιπον κακο το γεγονος ότι καποιος ξαναλεει αυτές τις αληθειες, τοσο δυσνα όσο είναι αναγκαίο για να μη ξεχαστούν και παραμειλθούν απο τους ανθρώπους εκείνους που ακριβως έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη να τις θυμούνται και να τις εφαρμόζουν στο καθημερινό τους αγώνα για τα δικαιώματα τους.

Κι ειπειτα, το εστρνεριανό παραδοξο, αν πραγματικά παραδοξο μπορεί να θεωρείται μιας και κατά συνεπεια θα επιφέρει την απομόνωση του ατόμου, κανει να υφίσταται οταν αντιθέτα θεωρείται σαν θρι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ .5

πριν το '89: Το Πρελούδιο της Επανάστασης, το τριεπίμο που κάνει το κοινωνικό οικοδόμημα όταν κουνει να πέσει.

Αρκεί να μη γίνεται το μεγάλο εκείνο λάθος της συγχώνευσης της πλειονότητας της κοινωνίας με τον εστιάσιμο λαό και ο αυτόν να απευθυνόμαστε με περιφρόνηση για οργάνωση πλειονότητας του φορτώνει—οπώς μας δείχνει η θρασύτητα προς το πλήθος απ τη μεριά του Γκαμπριέλε Ντ Αβουντζίο στο έργο του "LAUS VITAE"—ποιος είναι ο αναρχικός που δε θα προσωπογραφεί τις βελίδες αυτών των ατομικιστών;

Αλλά τον ατομικό ατομικισμό, εν απ τους παραγόντες προσδόν στη τέχνη και στη φιλοσοφία, δε θα πρέπει να τον μεταφέρουμε στο κοινωνικό-οικονομικό τομέα. Ο ατομικισμός στην οικονομία έχει εα συνιστάμενο το πρόνομο της ιδιοκτησίας, των ανταγωνισμών των συμφερόντων, το καπιταλισμό, με μια λέξη τον: HOMO HOMINI LUPUS του Κομπί.

Οι αναρχικοί ατομικιστές της σχολής του Μάξ Στίρνερ, εκείνοι που απ τη στρινερική θεωρία θέλησαν να βγάλουν συμπεράσματα στον οικονομικό τομέα όπως ο Τζων-Κεννυ Μάρκεν και ο Μπεντζαμίν Τακέρ—ο πρώτος εκθέτει τις ιδέες του σε ένα πολύ γνωστό βιβλίο, ANARCHISTS, και ο δεύτερος προπαγανδίζει τις ιδέες του με μια επιθεωρησούλα στην αγγλική γλώσσα την LIBERTY, στην Ν.Υορκ—είναι καθαρά

αστοί οικονομολογοί, φιλελευθερίζοντες που θα πρέπει να δίνουν ένα χερί βοήθειας στο δικό μας Καρφέα Πανταλεονί, στο Βιλφρεντό Παρετο και... στους νεαρούς μοναρχικούς, στους φιλελευθέρους συντηρητικούς, κτλ, όπως ο Τζορτζ Μορελλι.

Και ο Μάκεν, που ο Τζορτζ Μορελλι στο πρόλογο που κάνει το "Μοναδικό" του Στίρνερ (2) δε θέλει από εεβαίο προς τους αναγνώστες να τον τιμήσει με υπερμέτρες φιλοφρονήσεις (πιθανώς ο Τζορτζ Μορελλι αγνοεί επιβίωση, όπως εξ άλλων αγνοεί τον αναρχισμό για τον οποίο μιλάει) ότι ο Μάκεν είναι ο πρώτος που επιμελήθηκε την επανέκδοση των έργων του Στίρνερ, που μαζέφει και τα πιο ασήμαντα γραπτά του και περιγράφει τη ζωή του. Και ήταν ο πρώτος που έκανε το λάθος στο να βλέπει στο "Μοναδικό" ένα είδος Βιβλίου του Αναρχισμού.

Ο Στίρνερ είναι ατομικισμός επιφέρει στην οικονομία απ την "ατομική" ιδιοκτησία, στο καπιταλιστικό πρόνομο, οργάνωση του χρήματος (που οι στρινερικοί αναρχικοί δε θέλουν

να καταργηθεί) απαρνήσει εκείνης της ελευθερίας την οποία διεκδικούν στο πολιτικό και ηθικό-φιλοσοφικό επίπεδο. Κατά τα άλλα ο Μάκεν δεν κρύβει τις προδωμένες φιλελευθερίζουσες ιδέες του, παρ'όλο ότι απαρνείται τις λογικές συνέπειες που τις επακολουθούν. Αυτός υποστηρίζει οτιδήποτε αναρχία ο ελεύθερος ανταγωνισμός που προέρχεται απ τα διάφορα συμφέροντα, θα διευκολύνει τη φυσική εκλογή, και ότι η ιδιοκτησία είναι απαραίτητη για την ελευθερία (3).

Δεν είναι εδώ η περίπτωση στην οποία θα εξηγήσουμε την αντινομία στην οποία πέφτει ο Μάκεν, και να αναλύσουμε τη θεωρία του.

Στο πολιτικό τομέα, συνεπεία του στρινερικού ατομικισμού είναι η απομόνωση για την οποία μιλήδα πιο πάνω ή η τυραννία: το πρώτο αδύνατο η

δεύτερη μοχθήρη και παν απ όλα αντιαναρχική.

Εκτός της εννοίας της αλληλεγγύης, το άτομο που εκφεύγει μοναχά για τον εαυτό του και τους άλλους μονον όταν τον ωφελούν η τον βλαπτουν, για να είναι ολοκληρωτικά ελεύθερος θα πρέπει να ναί παν απ όλους, δηλ. να ναί η μεγαλύτερη εξουσία: η οποία να ναί και καλή, όπως και η ιστορία μας λέει ότι υπηρέξαν ορισμένοι ναί υπέρτατοι αρχόντες αλλά μπορεί να ναί και κακοί. Για τους αναρχικούς το ζήτημα δε βρίσκεται στο να έχουν ένα καλό η κακό κυριανό, αλλά να μην έχουν κανένα παν απ το κεφάλι τους, ούτε αυτοί παν στους άλλους.

Αν μεταφέρουμε τη στρινερική θεωρία στο πεδίο της πραγματικότητας, της ζωής που ζούμε, περ'απο κάθε αφηρημένη φιλιεοφική θεωρήση, γίνεται άμεσως προφανές το πόσο λεπτό και μακρύ είναι το νήμα που συνδέει τον καθ'εαυτόν αναρχισμό με τον ατομικισμό. Κατά τα άλλα, πράγμα φυσικό το ότι αυτή η έρεση παρ'όλο του ότι είναι ελαχίστη, υφίσταται, μιας και όλες οι θεωρίες, ακόμα και οι πιο αντιφατικές μεταξύ τους, έχουν κατά κάποιο τρόπο, κάτι το κοινό μεταξύ τους.

(συνεχίζεται)

(1) Λέω "στρινερικοί ατομικιστές" αλλά ο αυτός περικλείω ακόμα και κείνους που αποκλούνται οπαδοί του Νίτσε κτλ. άλλων μικροτέρων της ίδιας σχολής.

(2) Μ. Στίρνερ: "Ο Μοναδικός" με πρόλογο του Ε. Τζορτζ Μορελλι, Α/φοι Ηποκί: ΑΝΔΟΤΕΣ-ΤΟΡΙΝΟ.

(3) J. H. MACKAY: ANARCHISTS, MOEURS DU JOUR—Εκδ. TRESSE STOCK—Παρίσι.

Λουίτζι Φαμπρί

Μετφ.: Ο. Μπουμπουκός

ΝΟΤΙΑ

α. Είναι γνωστό ότι η Ν.Αφρική είναι ρατσιστικό κράτος. Δηλ. η ιδιομορφία διαφορά μεταξύ αυτού του γρηγορά αναπτυσσόμενου καπιταλιστικού κράτους, και οποιουδήποτε άλλου καπιταλιστικού κράτους βρίσκεται στο ότι οι ταξικές διαφορές που και σαν κριτήριο έχουν το χρώμα, έχουν θεσμοποιηθεί και ενισχύονται συνταγματικά.

Η σημερινή κυβέρνηση, του εθνικού κοινοβουλίου "συνειπής" συνεχίσει την θεμελιωμένου σκληρού ρατσισμού από τους Άγγλους αποικιοκράτες, καταφέρνει να βρσκειται στην εξουσία εκφραζοντας πάντα τα συμφέροντα της κυρίαρχης ιδεολογίας. Η πληθυσμιακή σύνθεση, η οποία κάνει πολύπλοκη τη κατάσταση αλλά συναμα βοηθάει στο να οξύνονται οι ταξικές διαφορές είναι:

18.000.000 μαυροί πληθυσμός, που αποτελείται από 10 διαφωρητικές φυλές, 2.500.000 μιγάδες, 750.000 Ινδούς και 4.500.000 λευκούς πληθυσμός, ο οποίος αποτελείται από τους ΑΦΡΙΚΑΝΕΙΣ (πρώτοι Ολλανδοί και Γαλλοί αποικιοκράτες) γύρω στα 2.000.000, τα αγγλικά απομεινάρια της αποικιοκρατίας και μεταναστεύσαντες που προέρχονται κυρίαρχα από τις ευρωπαϊκές χώρες. Η κυρίαρχη τάξη έχει καταφέρει ως ένα βαθμό να εφαρμόσει το δικαίωμα και βασιλεύει στο μαυρικό στοιχείο από την μια μεριά και μεταξύ μαυρων-μιγάδων-Ινδών από την άλλη.

Λίγοι ακόμα αριθμοί, απλώς για να σκιαγραφησουμε το πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνονται οι ζυμώσεις που θέτουν το ερώτημα του κατά πόσο η αφομοίωση προχωρεί ή αν το προδωτικό στοιχείο χειραγωγείται και οδηγείται σε μια προκαθορισμένη "θεαματική αλλαγή".

Το 92% της εργατικής δύναμης των χρυσωρυχείων και των άλλων ορυχείων, το 50% της αστυνομίας και το 20% της στρατιωτικής δύναμης είναι επανδρωμένα από τους μαυρούς.

α). Το πολυτιμωτερό "μέταλλο" στη Ν.Αφρική είναι η εργατική δύναμη των μαυρων. Οι 425.000 μαυροί εργάτες που δουλεύουν κάτω από την γη και με άθλιες συνθήκες είναι η πραγματική αιτία που επιτρέπει στα κεφάλαια της TRI-LATERAL να επενδύονται ολόένα και περισσότερο και να βαστάνε τις τιμές των μεταλλευμάτων σε συναγωνισμό επιπλέον.

Τα εσοδα από τον χρυσό το 1977 έφθασαν 1.900.000.000 λίρες και αλλά τόσα από μεταλλευμάτων τέτοια σαν πλατίνα, χρομίτιο, μαγγάνιο, βανάδιο στα οποία κατέχει η πρωτιά της παγκόσμιας παραγωγής.

ΑΦΡΙΚΗ

— ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Τα τελευταία 11 χρόνια μгно
απο πωλήσεις του KRUGERAND ει
χε 1500.000.000 εσοδα. Δεν θα
πρέπει να παραλείψουμε τα εσοδα
που προέρχονται από την γεωργία
την βαρία βιομηχανία και την
κτηνοτροφία, και από τις υπηρε
σίες στον τριτογενή τομέα.

Οι επενδύσεις στον δευτερογε
νή τομέα της παραγωγής φτάνουν
περίπου τα 6.000.000.000 λίρες.
Αλλά πέρα από αυτούς τους θεα
ματικούς αριθμούς, αν υπολογί
σουμε ότι η διαφορά της υπερα
ξίας που προέρχεται από την
μισθωτή εργασία μεταξύ μαυρών
και λευκών είναι περίπου 2
λίρες ανά εργατή ημερησίως, και
παιρνοντας σαν δεδομένο ότι ο
οικονομικά ενεργός μαυρός πλη
θυσμός είναι γύρω στα 5.000.000
εχώμε ένα ημερησιο εσοδο για
την κυρίαρχη τάξη των λευκών
περίπου 10.000.000 που σημαίνει
ετησιο εσοδο 3.200 εκ. λίρες.

β. Η φασιστική νοοτροπία των
Ν.Αφρικανών συγκρούμενη με τα
συμφέροντα του μεγάλου κεφαλα
ίου είναι θετικό στοιχείο για την
ποσοτική αλλαγή μέσα από "ειρή
νικο κανάλι".

Μέχρι το σημείο που τα συμφέρο
ντα αυτά δεν συγκρούονται και
οι δυο μοιράζονται τα κλοπιμαία
που προέρχονται από τους μαυρούς,
όλα είναι ησυχά. Το κεφάλαιο
όμως αν σε μια συγκεκριμένη χρο
νική στιγμή βλέπει τους μαυρούς
της Ν.Αφρικής αποκλειστικά σαν
πηγή άντλησης πλούτου μπορεί
σε μια άλλη να θέλει να εκμετα
λευτή το παρθενο καταναλωτικό
μαυρικό κοίνο από μια καθαρά
εμπορευματική απόψη.
Έτσι από την ρήξη μεταξύ φασι
στικής νοοτροπίας κατοίκων,
της εκάστοτε κυβέρνησης, και
κεφαλαίου νικήτης θα βγει το
κεφάλαιο γιατί σε τελευταία
ανάλυση αυτό είναι που στηρι
ζει και ρυθμίζει την λειτου
ργία του όλου μηχανισμού.
Η τακτική αυτή θα προσπαθήσει
να αναχαιτίσει η να προλάβει
μια δυναμική φυλετική η και
ταξική αναμέτρηση.

γ. Τι είναι η ξεχωριστή ανάπτυ
ξη (APPARTHEID);
Μακροπρόσθετο σχέδιο της λευκής κυρι
αρχής τάξης το οποίο με λυσσα
υπερασπίζεται γιατί είναι η ανα
γκαία προϋπόθεση για την συνεχι
ση και αναπαραγωγή των φυλετικών
διακρίσεων.

Προβλέπει με κριτήριο το χρώμα
για κάθε πολίτη το πως θα ζήσει.
Μαυροί-μυγαδες-Ινδοί-Ιαπωνέζοι,
Κινέζοι είναι υποχρεωμένοι να
ζουν σε γκέτο - να μην μπορούν
να ερθουν σε σεξουαλική επαφή
μεταξύ τους ή με τους λευκούς.
Εάν κατι τέτοιο συμβη ο "νόμος"
προβλέπει ποινή 3 χρόνων για

τους ντοπιούς και επαναπατρισμό
για τους ξένους. Δεν έχουν κανε
να πολιτικό δικαίωμα, και η λευ
κή κυρίαρχη τάξη επιτρέπει επα
φες μεταξύ όλων των προαναφερθε
ντων εθνικοτήτων μόνο στον βαθ
μό που αυτό κρίνεται σαν συμφε
ρον από εμπορευματική απόψη.

δ. Κανένας μαυρός να μην είναι
υπηκοός της Ν.Αφρικής- αυτή είναι
η λογική που κρυβεται πίσω από
την τεχνητή δημιουργία των 10
HOMELANDS⁴.

Με αυτό το επιχείρημα η Ν.Αφρ
ικανική κυβέρνηση προσπαθεί να
δώσει απάντηση στην "διεθνή
κριτική" ότι οι μαυροί δεν ε
χουν δικαιώματα στην χώρα που
ζουν. Προσποιείται ότι δίνει
έτσι ανεξαρτησία στους μαυ

ρούς, ενώ στην πραγματικότητα
δίνει το 12,9% της συνολι
κής εκτάσης της χώρας στο
75% των κατοίκων. Η μεθο
δος αυτή δεν είναι καινούργια
εχει αρχίσει να μπαίνει στην
πραξη από το 1915 με την "Γρα
ξη των εδαφών" που καθόριζε
τον διαχωρισμό της εκτάσης
για τους μαυρούς και τους λευ
κούς. Τα HOMELANDS αποτελούνται
συχνα από εκτάσεις, που είναι
γεωγραφικά χωρισμένες μεταξύ
τους, για ευνοήτους λόγους πο
λιτικής σκοπιμότητας. Για πα
ραδειγμα το KAZULU μέχρι το
1977 αποτελείτο από 44 τεμαχι
σμένες εκτάσεις. Για να καγιε
ποιηθεί αυτό το καθεστώς της
βίαιας τεχνητής μεταφοράς και

συνεχεια στη σελ.8

Ν.ΑΦΡΙΚΗ : συνέχεια

συνεχεια απο σελ. 7

εγγραφης σαν υπηκοους αλλων χωρων, των HOMELANDS, που εν αυτοις δεν αναγνωρίζονται απο καμια χωρα του κοσμου-εχει προγραμματισθει να εγγραφουν τουλαχιστον αλλα 4 εκ. μαυροι σε αυτα. Ήχρι σημερα ο αριθμος φθανει τα 2.115.000.

Η προπαγανδα της ιδεολογιας της λευκης κυριαρχιας ταξης παρουσιαζει μιαν εικονα, των HOMELANDS, σαν ανεξαρτητων και αυταρκων χωρων των οποίων οι υπηκοοι εχουν "επιλογη" μεταξυ του να μεινουν εκει και να "μεταναστευσουν" στην Ν.Αφρικη οπου μπορούν να πουλησουν την εργατικη τους δυναμη. Αυτο το μεταναστευμενο εργατικο δυναμικο ειναι αναγκασμενο να αμφιταλαντευεται μεταξυ των HOMELANDS και της Ν.Αφρικης. Την συνεχη εισροη και εκροη του πληθυσμου υποδηλωνουν τα νουμερα για την πληθυσμιακη κατασταση. Σε αντιθεση με ολες τις αλλες χωρες δεν υπαρχει ενας συγκεκριμενος αριθμος αλλα δυο. Ο ενας ειναι ο ντε φανκτο(ο αριθμος των κατοικων που πραγματι μενουν σε ενα HOMELAND σε μια συγκεκριμενη χρονικη στιγμη) και ο DE JURE (ο συνολικος αριθμος των υπηκοων) π.χ.για το CISKEI ο ντε φανκτο ειναι 478.000 ενω ο DE JURE ειναι 878.000. Η διαφορα μεταξυ των δυο αυτων αριθμων εξηγειται απο δυο παραγοντες. Πρωτος, οτι η Ν.Αφρικανικη διοικηση δεν εχει ακομα ολοκληρωσει το σχεδιο της, της βιαιας πληθυσμιακης μεταφορας(γραφειοκρατικα) και δευτερο και κυριωτερο, οτι ο μηχανισμος που στηριζει το σημερινο συστημα δεν θα παραλειψει να ελεγχη την επαρκεια μαυρικου εργατικου δυναμικου, και ετσι να καταφερνει να βασταει σε ελεγχομενη ισορροπια την εισροη και εκροη και την εμπορευματικη αλληλοαπειλη προς το μονιμο και συμπληρωματικο "μεταναστευτικο" εργατικο δυναμικο.

Η μη υπαρξη οικονομικης υποδομης στα HOMELANDS επιβαλλει την υπαρξη της μεταναστευτικητας. Ψευτοελπιδες για μια οικονομικη αναπτυξη μεσα στα ιδια τα HOMELANDS που θα εξασφαλιζαν ενα καλυτερο βιωτικο επιπεδο για τους μαυρους κατοικους δεν μπορούν να γινουν αποδεκτες διοτι: α) Η οικονομικη εξαρτηση και των 10 HOMELANDS απο την Ν.Αφρικη βρισκεται στο επιπεδο του 1000/ο. Τα HOMELANDS εισι εχουν διπλη λειτουργικητα: αφενος δικαιολογουν την ψευτο τυπικη ανεξαρτησια των μαυρων και αφετερου λειτουργουν σαν πολλοι ελεξς του ντοπιου μικροκεφαλαιου μιας και οι συνθηκες επιτρεπουν πολλαπλασιασμο των επενδυομενων κεφαλαιων. Η πλασματικη εικονα λοιπον που

δινει η δημιουργια των HOMELANDS δεν αφηνει καμια αμφιβολια σχετικα με τον πλη

ρη ελεγχο στον οποιο υποκεινται ανα πασα στιγμη. Η κυριαρχη ταξη ξερει πολυ καλα οτι ειναι προτιμωτερο να "δοθει" μια μορφη επικαλυφμενης με αυτοδιαθεση ανεξαρτησια απο το να παρθει αυτη δυναμικα. Προγραμματιζει δηλ. μεχρι το 2.000 περιπου "ολοι" οι υπηκοοι της Ν.Αφρικης να εχουν ισα δικαιωματα σε ολα τα επιπεδα, ανεξαρτητητα απο χρωμα, οικονομικη κατασταση, κοινωνικη θεση κ.α. ΜΕΣΑ ΒΕΒΑΙΑ ΣΤΑ ΠΑΛΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΚΡΑΤΙΑΣ,

αλλα στο κοινοβουλιο να υπαρχουν μονο λευκοι αντιπροσωποι. Αυτο βεβαια δεν θα αποκλεισει νομιμοτυπα το να βαλουν υποψηφιότητα για βουλευτες και οι εκτος απο τους λευκους υπηκοοι, αλλα η πληθυσμιακη ποσοστιαια αναλογια των διαφορετικων φυλων θα εχει ρυθμιστει με τετοιο τροπο ωστε οι δυνατοτητες για ενα μη λευκο να εκλεγει να θεωρουνται απιθανες. Δηλ. θα εχουμε μια μεταβαση απο ενα "καταπιεστικο ρατσιστικο καθεστος" σε ενα φαινομενικα "δημοκρατικο κοινοβουλευτικο" ενω στην ουσια θα προκειται για μια αλλη μορφη ενος καταναγκαστικου ρατσισμου που, δεν θα στηριζεται μεν συνταγματικα αλλα θα στηριζεται πανω στην δημιουργια μιας νεας κοινωνικης διαρθρωσης. Όταν προανεφερα την ρυθμιση της πληθυσμιακης ποσοστιαιας αναλογιας ενουσα βεβαια οτι αυτη θα γινει σε τυπικο επιπεδο, δηλ. μεταγραφης μαυρων απο υπηκοους της Ν.Αφρικης σαν υπηκοους των HOMELANDS(και εδω ειναι που εχει κανει λαθος εκτιμηση η κυριαρχη ταξη, γιατι αυτοι οι μαυροι ουσιαστικα παραμενουν υπηκοοι της Ν.Αφρικης. Αυτος ειναι ο λογος που εκπλησσεται, γιατι ενα τόσο καλοστημενο προγραμμα δεν "ρολαρει" με τις καθε τόσο και λιγακι σημειουμενες εξεγερσεις των μαυρων που απειλουν ανα πασα στιγμη να τρανταζουν συνθεμελα το οικοδομημα της κυριαρχιας ταξης, παρα τις συνεχιζομενες παραχωρησεις). Στα 10 ηδη δημιουργημενα HOMELANDS θα πολιτογραφηθουν μεχρι και 15 εκ. μαυροι απο τον συνολικο αριθμο των 18 εκ.

περιπου.

Η βιαια πολιτογραφηση γινεται με κριτηρια καταγωγης και διαφορα αλλα γραφειοκρατικα κολπα. Οι 2,5 εκ. μιγαδες επειτα απο μικροπαραχωρησεις που τους δοθηκαν (το να ειναι κατοχοι ταυτοτητων σε σχεση με τους μαυρους που εχουν πασσο κ.λ.π.) εχουν καταντησει να "μισουν" τους μαυρους και αντιστροφα, κατα συνεπεια σε μια εκλογικη αναμετρηση μεταξυ μαυρων και λευκων υποψηφίων θα ψηφιζαν τον λευκο.

Οι 750 χιλ. Ινδοι για παρομοιους λογους, παραχωρησεις μικροπρονομιων εκ μερους των λευκων, θα ψηφιζαν λευκο. Για τους φασιστικης νοοτροπιας λευκους δεν χρειαζεται καν αναφορα. Οι 3 εκ. μαυροι υπηκοοι θα ψηφιζαν μαυρο-μαριουετα, κατα συνεπεια και βουλευτης να βγει θα ειναι σαν να ψηφιστηκε ενας αλλος λευκος. Οι υπηκοοι των HOMELANDS δεν θα εχουν επιλογη μεταξυ μαυρων η γε των αλλα θα ειναι αναγκασμενοι να ανεχονται το πουλημενο-διορισμενο καθαρμα να καθεταει στον σβερκο τους. Κατα συνεπεια και σε αυτη την χωρα ο μονος τροπος για πραγματικη αλλαγη ειναι η ΟΛΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ.

ε) Οι εξεγερσεις που εγιναν τα τελευταια χρονια.

Ενω κατα την διαρκεια της δεκαετιας του 1960 αλλα και στις αρχες της δεκαετιας του 1970, οι εξεγερσεις ηταν καθαρα "εργατικες" και γινοντουσαν απο αναγκη για επιβωση, παρατηρειται τα τελευταια χρονια μια μεταπολιση του επιπεδου των εξεγερσεων. Δηλ. αυτο που εννω ειναι οτι ενω μπορεί να εξακολουθουν να υπαρχουν οι αθλιες συνθηκες επιβιωσης, το κεντρο βαρους μετακινηθηκε απο τους εργατες προς την μερια των νεων μαθητων(δημοτικου, γυμνασιου, ανωτερων εκπαιδευτικων ιδρυματων) και αεργων.

Να ενας ενδεικτικος πινακας: χρονια απεργιες απεργιοι

1973	361	90.000
1974	374	58.000
1975	274	23.130
1976	245	26.291
1977	90	14.950

Οι αριθμοι των απεργων και απεργιων φθινουν απο χρονο σε χρονο.

Ν.ΑΦΡΙΚΗ : συνεχεία

Κάθε ξεσηκωμός στα χρυσωρυχεία την δεκαετία του '60 καταιπνιγόνταν στο αίμα, και είχαν αρκετούς μήνες μέχρι να ξεσπάσει καινούργιος. Ένω από το 1976 και δώθε οι φοιτητές κάνουν ξεσηκωμούς κάθε τόσο και λιγάκι, και παρα την βία που χρησιμοποιείται από το φασιστικό κράτος και τις ενεινόμενες συλλήψεις, συνεχίζονται.

Φονοί αστυνομικών και λευκών φασιστών, αποχή από τα φασιστικά-τευθυνομενα μαυρικά σχολεία, εμπρησμοί, εκρήξεις, πορείες, εκδόση εντυπων και άλλες εκφάνσεις της αγανακτικής είναι αυτά που γίνονται συνήθως.

Δεν πρέπει να γίνεται πιστευτός ο τυπος και τα άλλα μέσα μαζικής επικοινωνίας όταν θέλουν να παρουσιάσουν μονον σαν εστια των εξεγερσεων τα γκετο του Σοβετο. Οι εξεγερσεις έχουν γενικευτεί σε ολη την Ν.Αφρική, στο Κέϊπ Ταουν, στην Γραιτβρία, στο DURBAN, στο PORT ELIZABETH καθώς και στα HOMELANDS.

Παρ' όλες τις προσπάθειες της λευκής κυριαρχίας ταξης να διαβρώσει ουσιαστικά τους μαυρους μέσα από αυτούς (χαφιεδες, δόσιμο "αξιωμάτων" σε μαυρους κ.λ.π., τα μέσα που χρησιμοποιούνται δεν θα καταφέρουν να κατευθύνουν τις συνεχιζόμενες και εντεινόμενες εξεγερσεις τουλάχιστον σε αυτό το επίπεδο.

Σημειώσεις:

1. -Διεθνές κεφάλαιο, που βασίζεται κυρία στα Δ.Ευρωπαϊκά-Αμερικανικά και Ιαπωνικά οικονομικά τραπεζ.
2. -Χρυσό νομισμα που κοβει η Τραπεζα της Ν.Αφρικής και που πουλιέται κυρία στα Αμερικανικά χρηματιστήρια.
3. -Μονο σε μερη μέσα στην Ν.Αφρική που έχουν χαρακτηριστεί σαν διεθνή, τετοια σαν αεροδρομια, κοσμικά ξενοδοχεια και καταστήματα δεν ισχυει το APARTHEID.
4. -Επαρχία-συνήθως η ίδια με την περιοχή που ζούσαν παλαιότερα διαφορές φυλές και που με βάση την καταγωγή δημιουργήθηκαν νοητές πλέον φυλές. Συνήθως χωρίς ενδιαφέρον για το κεφάλαιο. Διορίζονται βασιλίες, αρχηγοί ή αυτοκράτορες αναλογα, από την Ν.Αφρικανική κυβέρνηση. Συνήθως σε αυτά μένουν τα γυναικοπαίδια και γεροι δηλ. ο όχι ενεργά οικονομικός πληθυσμός.

Το Γυναικείο Κίνημα

ΓΙΑ ΤΟ "ΡΗΓΜΑ", ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΑΪΡ ΚΑΙ ΤΗ ΣΟΥΖΑΝ

Ο όρος "φεμινισμός" είναι δυσκολο να οριστεί ακριβώς, και οποιοδήποτε ορισμο προσπάθισουμε αναγκαστικά θα δίνει μονο μια μερική ερμηνεία και θα πρέπει να αλλάζει όσο συνεχίζεται ο αγώνας των γυναικών που μαχονται για απελευθέρωση.

Σ' αυτό το άρθρο, που ναί το πρώτο από μια σειρά τριών μικρών άρθρων, θα αρχίσουμε να κουβεντιάζουμε για τις ρίζες και τους σκοπούς αυτού που εφτάσε να γίνει το "Κίνημα Απελευθέρωσης Γυναικών" (ΚΑΓ), καθώς επίσης για τις κρίσεις και τις αντιθέσεις του. Όλα τα άρθρα αυτής της σειράς έχουν σα σκοπο να προωθήσουν μάλλον τη σκεψη και τη συζήτηση, παρά να κάνουν μια πλήρη ανάλυση, γιατί στο κάτω κάτω της γραφής οι πράξεις, τα πιστεύω και η στρατηγηκη του ΚΑΓ είναι αυτά που δίνουν ουσία στο φεμινισμό και σ' αυτούς τους αγώνες αφιερώνουμε αυτά που γράφουμε.

Ο φεμινισμός είναι ένα κοινωνικό κίνημα, και όχι πολιτικό κόμμα, δεν υπάρχει επίσημη γραμμή και κανόνες συμμετοχής. Για να γίνει κάποια φεμινίστρια απλώς υποστηρίζει και αγωνίζεται για ένα από τους πιο θεμελιώδεις αγώνες της ανθρωπότητας τη δημιουργία μιας ανθρωπίνης κουλτούρας (πολιτισμού, τρόπου ζωής), απελευθέρωμένης από ένα σύστημα στο οποίο κάποια ανθρωπίνη ομάδα κυβερνιέται από μια άλλη.

Σεξουαλική Πολιτική

Όταν το ΚΑΓ άρχισε να κινεί την προσοχή και να δεχεται μαζική υποστήριξη, κατά το τέλος της δεκαετίας του 60 (ειδικότερα στην Αμερική), μια καινούργια φράση άρχισε να χρησιμοποιείται- "σεξουαλική πολιτική"- ένας νέος ορισμός της πολιτικής σύμφωνα με τη σχέση ανδρών και γυναικών. Σ' αυτόν τον ορισμο, η "πολιτική" ενοείται ότι αναφέρεται σε "σχέσεις δομημένες με βάση τη δύναμη, στις οποίες μια ομάδα ανθρωπών ελεγχεται από μια άλλη". Η πιο βασική από αυτές τις σχέσεις "δομημένες με βάση τη δύναμη" είναι η

σχέση μεταξύ αντρών και γυναικών. Άντρες και γυναίκες ζούμε σε μια κουλτούρα όπου ηθική, νομοί, θρησκείες, έννοιες αρετής και κακίας, ειλικρίνεια και αδυναμία, έχουν εισαχθεί και διακινιστεί από τους άντρες. Κουλτούρα στην οποία τα προσόντα που "αποδίδονται" στους άντρες (στη δυτική κοινωνία ειδικά, εξυπνάδα, δύναμη,

ανταγωνισμός, και πρωτοτυπία) έχουν μεγαλύτερη αξία από εκείνα που αποδίδονται στις γυναίκες (υπακοή, ευαισθησία, φροντίδα). Αυτή η κυριαρχία των αντρικών προτερημάτων συνεχίζεται, όχι με συννομιές και πραξικοπήματα, αλλά διοτι μια ομάδα (οι άντρες) αποκτά τα προνόμια που σχετίζονται με αυτές τις αξίες σαν πατρογονικό δικαίωμα, σαν μέρος των προνομίων του να έχουν πεος. Στις κοινωνίες μας παρεμβάλλονται και άλλες σχέσεις βασισμένες στη δύναμη, συνήθως οι τάξεις και φυλετικές, αλλά η δύναμη του αρσενικού πανω στο θηλυκο τις διαπερνάει όλες, και είναι, κατά την Καίτη Μίλετ (αμερικανίδα ριζοσπαστική φεμινίστρια) "η πιο διαδεδομένη ιδεολογία της κουλτούρας μας που οινει τη θεμελιώδη εννοια της δύναμης".

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Αυτό το σύστημα διαίρεσης και εξουσίας σύμφωνα με το φυλο, που ορίζεται σαν "πατριαρχία", δείχνει να κυριαρχεί στις περισσότερες γνωστές κοινωνίες. Κατ' αρχή σημαίνει ότι οι άντρες κυριαρχούν στον κοσμο της κουλτούρας, ότι το αρσενικο βρίσκεται στο επίκεντρο της κοινωνίας σαν εργάτης, κυβερνητής, δικαστής, θεός, νομοθέτης, πατέρας και μπατσος, και το θηλυκο παραμένει δευτερευον, στην περιθωριο, εξαρτωμένο από τον άντρα για ορισμο και θέση στη κοινωνία. Συχνά, για να υποστηριχτεί αυτή η θέση, λέγεται ότι οι άντρες είναι ανώτεροι από τις γυναίκες και σπην

ικανότητα για λογική σκεψη, και σε σωματική ρωμη. Οι άντρες απλώς είναι πιο δυνατοί, και οι περισσότεροι άντρες είναι από φυση δυνατότεροι από τις γυναίκες σε πολλές περιπτώσεις, αλλά

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ

KINEZIKES KINEZIKES

Εξάρτηση από γονείς και δασκάλους βοηθά στο φτιαξίμο προσωπικότητας που δεχεται την εξουσία και είναι ανίκανη για ένα ανεξάρτητο τρόπο ζωής και σκέψης.

Καταπιεστική αντιμετώπιση της παιδικής σεξουαλικότητας είναι ένα αναποσπαστο μέρος αυτής της διαδικασίας καταπίεσης.

Πόσο διαφορετικά είναι τα πράγματα στην "επαναστατική" Κίνα από αυτή την αποψη; Για ενημέρωση παραθετούμε μια σειρά από στοιχεία και πληροφορίες γύρω από την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στην Κίνα, τον ρόλο της γυναίκας, τον θεσμό του γάμου και τις σεξουαλικές σχέσεις γενικότερα. Είναι ολοφάνερο ότι στην "επαναστατική" Κίνα οι επισήμες αντιλήψεις γύρω από τα παραπάνω προβλήματα καθώς και οι πραγματικές συνθήκες όχι μόνο δεν διαφέρουν από αυτές των καπιταλιστικών χωρών αλλά είναι και χειρότερες στο μέτρο ειδικότερα που τα πάντα υποκείνται στις ντιρεχτιβές της κεντρικής εξουσίας. Οι ακρώς μηχανιστικές αντιλήψεις, όπως φαίνεται από το πρώτο κομμάτι, για το πως το ανθρώπινο νευρικό σύστημα λειτουργεί, οι γενικά Βικτωριανές αντιλήψεις για το σεξ και η αποσβολωτική σιωπή για την γυναικεία μαλακία μας δίνουν πραγματικές διεισδύσεις στον τρόπο σκέψης τους. Ένα άλλο χαρακτηριστικό που υπονοείται έμμεσα στο πρώτο κομμάτι είναι η αντίληψη ότι σεξ μπορείς να έχεις μόνο αφού παντρευτείς και τότε μόνο μπορείς να κάνεις παιδιά.

1. Το πρώτο στοιχείο είναι μεταφράση των σελίδων 93-96 του βιβλίου "Βεβηλική ηλικία και Υγιεινή" του Τσαϊ Παν Τσάγκ που κυκλοφόρησε ο Λαΐκος Εκδοτικός Οίκος του Πεκίνου (αριθμός καταλόγου No I407I.6, Β.εκδόση Φλεβάρη '75).

"Η μαλακία τραβιέται με το χέρι ή με άλλα όργανα. Και τα δυο φυλά μπορούν να μαλακίζονται, οι γυναίκες συνήθως λιγότερο από τους άντρες λόγω σωματικών διαφορών. Είναι πολύ κοινό στην εφηβεία.

Πως ορίζουμε το σεξουαλικό σύστημα; Το σεξουαλικό όργανο έχει πολλές λειτουργίες. Για παράδειγμα, οι σεξουαλικές δραστηριότητες ελέγχονται από τα νευρά και τον εγκέφαλο. Η σεξουαλική επαφή μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι καλή το φυσιολογικό. Διαφορετικά υπάρχουν προβλήματα. Η μαλακία είναι ένα από αυτά τα προβλήματα.

Κατά ποιο τρόπο ο εγκέφαλος και τα νευρά ελέγχουν όλα αυτά τα πράγματα;

Τα ελέγχουν κατά τρόπο απολύτο. Μέσα στον εγκέφαλο μας υπάρχει ένα ειδικό "διευθυντικό κέντρο" για αυτά τα πράγματα. Αυτό το ονομάζουμε "σεξουαλικό κέντρο". Όταν αυτό διεγείρεται, ο ερεθισμός θα εξαπλωθεί και θα μεταδωθούν διαταγές μέσω του νωτιαίου μυελού. Αυτό, για τους άντρες, θα έχει δυο κέντρα. Ένα από αυτά είναι το κέντρο της στύσης (σηκώμα). Το άλλο είναι το κέντρο εκκρυσής σπέρματος (χυσίμο). Οι γυναίκες επίσης έχουν δυο κέντρα. Είναι πολύ απλό. Το κέντρο της στύσης διεγείρεται γρηγορώτερα και νωρίτερα από ότι το κέντρο εκκρυσής σπέρματος. Έτσι ο πούτσος τροφοδοτείται με πολύ αίμα και σκληραίνει. Τότε είναι που ερεθίζεται το κέντρο εκκρυσής σπέρματος. Υπερδিয়েγείρεται με αποτέλεσμα οι μυς της ουρήθρας να συστέλλονται και το σπέρμα να βγαίνει προς τα έξω.

Κάτω από ορισμένες συνθήκες ο ερεθισμός ξεκινά από τον πούτσο επειδή ο πούτσος έχει επίσης αισθητήρια νευρά. Το κέντρο στύσης του νωτιαίου μυελού ερεθίζεται επομένως, και έτσι γίνεται στύση. Πολλοί άντρες όταν σηκώνονται το πρωί έχουν σηκώματα- επειδή τα νεφρά επηρεάζουν τα νευρά. Εάν ο ερεθισμός συνεχισθεί και φθάσει στον εγκέφαλο τότε όλο το σεξουαλικό σύστημα θα ερεθισθεί. Οι γυναίκες επίσης μπορούν να έχουν τις ίδιες σωματικές δραστηριότητες.

Όλα τα νευρά έχουν μια περιορισμένη αντοχή. Δουλεύουν και ξεκουράζονται και αυτά. Κατά αυτό τον τρόπο το νευρικό σύστημα θα είναι υγιές. Εάν υπάρχει πιο πολύ από το ένα θα έχουμε

προβλήματα...

Οι νεοί άνθρωποι σε ανάπτυξη δεν θα πρέπει καθόλου να αφήνουν το σεξουαλικό τους σύστημα να λειτουργεί τόσο πολύ. Στην πραγματικότητα το σεξουαλικό σύστημα είναι κάτω από τον έλεγχο ολοκληρωμένου του εγκέφαλου. Εάν διοχετεύσουμε όλη μας την ενέργεια στην δουλειά, σπουδές και πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες, το σεξουαλικό σύστημα θα είναι σε μια κατάσταση υπό έλεγχο. Δεν θα λειτουργεί τόσο πολύ.

ΒΛΑΒΕΡΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Η μαλακία βλαπτει τα σώματα μας, επειδή υπερερεθίζεται το νευρικό μας σύστημα και επίσης το αποδυναμώνει... Μερικές φορές αν φοράς ρούχα πολύ στενά ή κούβερτες πολύ βαριές ή φοράς πολύ στενά παντελόνια θα δώ σήκωθ(σημ. συντακτικό: το πούλι) Το σεξουαλικό μας σύστημα θα διεγερθεί (τραλαλά). Εάν αποτελεί σμα αυτής της διεγέρσης το κέντρο στύσης θα φορτισθεί (όλαλα). Θα αποδυναμωθεί έτσι ώστε όταν

παντρευτείς μπορεί να είσαι ανίκανος. Το κέντρο στύσης θα επηρεαστεί επίσης το κέντρο εκκρυσής σπέρματος, κάνοντας το να μην λειτουργεί ομαλά έτσι ώστε αφού παντρευτείς μπορεί να χύνεις πολύ γρήγορα. Εάν μια κοπέλα μαλακίζεται οι περίοδοι της μπορεί να είναι ακανονώστες ή οδυνηρές.

Για αμφοτέρους, άντρες και γυναίκες, η μαλακία θα επηρεάσει τον εγκέφαλο και θα επιτείνει διαρκώς τον ερεθισμό. Οι άνθρωποι θα σκεπτονται διαρκώς τις σεξουαλικές τους ανάγκες. Αυτό θα προκαλέσει υπερβολικές ρεύσεις (πλημμυρές). Κατά την διάρκεια της ημέρας το κέντρο στύσης επίσης θα επηρεαστεί και εκκρυσή σπέρματος θα συμβαίνει ακούσια (δηλ. θα βρέχουν τα παντελόνια τους με σπέρμα). Συχνή μαλακία θα βάλει τον εγκέφαλο σε κατάσταση υπερδieleγερσης. Εάν αποτελεσμα ο εγκέφαλος κουράζεται και αποδυναμώνεται. Οι άνθρωποι παθαίνουν νευρικές καταπτώσεις και η μνήμη εξασθενεί. Θα έχουν ζαλάδες, αϋπνίες και οι δουλειές τους και οι σπουδές τους θα υποφέρουν.

Η μαλακία θα βλάψει το σώμα και θα επηρεάσει την επαναστατική σου βέληση, έτσι είναι

αναγκαίο να την ελέγχεις. Πρώτα πρέπει να κτίσουμε την παγκοσμια προλεταριακή ιδέα και να μελετήσουμε σκληρά τον Μαρξισμό-Λενινισμό-σκέψη Mao Τσε Τουνγκ (Παπατζούμ). Αν έχετε ήδη κτίσει την παγκοσμια προλεταριακή ιδέα, αν έχετε μια σωστή αντίληψη, μπορείτε να σταματήσετε όλες αυτές τις κακές συνήθειες (και να αρχίσετε να γαμάτε επιτέλους). Μπορείτε να κτίσετε μια βήση για την σκέψη σας.

Αυτοί που μαλακίζονται πολύ συχνά θα πρέπει να συμμετέχουν στην γυμναστική. Πριν πας στο κρεβάτι κάνε μακρινούς περιπάτους της μιας ή μισής ώρας (μέχρι το Κρεμλίνο). Κατά αυτό τον τρόπο θα πας για ύπνο αμέσως. Αυτό είναι πολύ αναγκαίο. Όταν ξυπνάς το πρωί αμέσως μόλις ανοίξουν τα μάτια σου μη

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

καθίστατο στο κρεβάτι. Μην σκεπτεσαι να κοιμηθείς περισσότερο. Αυτό είναι πολύ σπουδαίο. Μην κοιμάσαι με το πλεύρο και μην χρησιμοποιείς πολύ χοντρή ή βαριά κουβέρτα. Ήδη φορές πολύ σφιχτά εσώρουχα. Διατήρησε τον ποτισμό σου καθαρό. Καθαρίστον καλά με χλιαρό νερό και σκουπίστον με μια καθαρή πετσέτα. Καθαρίσε το πετσάκι, αν είναι πολύ μακρύ πηγαίνε σε ένα γιατρό να στο κοψή. Γυναίκες με περιόδους πρέπει να είναι καθαρές.

Μπορείς να θεραπεύσεις την μαλακία ή τις υπερβολικές ρευσεις, ή άλλα προβλήματα με Ταΐ Χαΐ ασκήσεις. Με βελονισμό επίσης μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα."

Κινέζικες Ιστορίες

.....συνέχεια

II. Το δεύτερο στοιχείο είναι παρμένο από τον Λαϊκό Δρόμο 23 Σεπτ. 1978.

"Το 5ο Εθνικό Συνέδριο των Γυναικών, στην εισήγηση της 3ης εκτελεστικής επιτροπής της Εθν. Ομοσπ. Γυναικών καλεί τις γυναίκες: α) να δώσουν μεγάλες συνεισφορές στην ταξική παλη και στην παλη για την παραγωγή και τον επιστημονικό πειραματισμό, β) να κάνουν καλά την δουλειά για την πραγματοποίηση των τεσσάρων εκσυγχρονισμών, γ) να εκπαιδεύσουν την νεότερη γενιά σύμφωνα με τα επαναστατικά ιδεώδη, δ) να κατευθύνουν τον γάμο και τις οικογενειακές σχέσεις σύμφωνα με την σοσιαλιστική ιδεολογία, ε) να αναπτύξουν και να δυναμώσουν το ενιαίο μέτωπο των γυναικών στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Η εισήγηση επίσης εξάμετρα σε πολλά άλλα τονίζει ότι υπήρξαν πολλά γυναικεία κινήματα στο παρελθόν στην Κίνα που όμως κατελήξαν σε αποτυχία και αυτό λέει ξεκαθαρίζει μια αλήθεια: χωρίς την καθοδήγηση του Κομουνιστικού Κομματος-την εμπροσθοφυλακή του Κινεζικού προλεταριάτου-και χωρίς την Μαρξιστική-Λενινιστική γραμμή ούτε ο Κινεζικός λαός και γενικά ούτε και οι γυναίκες θα μπορούσαν να κατακτήσουν την απελευθέρωση."

Κι' ακόμα...

III. Το τρίτο στοιχείο προέρχεται από μια συνέντευξη που έδωσε η πρώην Χαντονεζα ερυθρού φρουρού Γιου Σουετ στο αγγλικό αναρχικό περιοδικό ZERO, Νο.4, Νοεμβ.-Δεκ. 1977..

(Η Γιου Σουετ διέφυγε στο Χονγκ Κονγκ το 1973 τελείως απαγορευμένη από την "μεγάλη, δοξασμένη, σοσιαλιστική Κίνα". Παρότι οι Μασόκοι την κατηγορήσαν για δεξιά, η Γιου Σουετ άμεσως μετά την αφιξη της στο Χονγκ Κονγκ ξαναρχισε την επαναστατική της δράση. Το 1974 εξέδωσε το "Η μούχλα του Ορθολογισμού", όπου κριτικάρει τον Μασόκο και εκθέτει την πραγματική κατάσταση στην Κίνα. Κατόπιν εξέδωσε με τον Ου Μαν το "Οι αποκαλύψεις που εκάναν τον κόσμο να δακρύσει", μια συλλογή ποιημάτων, γραμμάτων και μικρών ιστοριών γραμμένες από νέους ανθρώπους στην Κίνα. Προς το παρόν γράφει ένα βιβλίο όπου αναλύει τις ρίζες του σημερινού ολοκληρωτικού χαρακτήρα της Κίνας.)

Η συνέντευξη, αρχίζει με ερωτήσεις πάνω στις αλλαγές που έχουν γίνει στην σημερινή Κίνα σε σχέση με την θέση των γυναικών, την οικογένεια, το σεξ. Η απάντηση είναι ότι σχεδόν τίποτα δεν έχει αλλάξει. Η δομή της οικογένειας είναι η ίδια η παραδοσιακή. Ο πατέρας είναι η κεφαλή της οικογένειας και όλοι οι άλλοι είναι κάτω από την εξουσία του. Ο ελεύθερος έρωτας και τα να συζεις με κάποιον άλλον είναι απορριπτικά και πολύ λιγότερο ελεύθερα από ότι π.χ στο Χονγκ Κονγκ. Αν μιλήσεις στους ανθρώπους ανοιχτά γι' αυτά τα πράγματα, όχι μόνον θα εκπλαγούν αλλά και θα σου σταματήσουν την συζήτηση.

"Ερ.: Παιρνει το κομμα μετρα εναντιον αιτων που ζουνε μαζί; Απ.: Ναι, είναι παρνομο. Μπορεί να σε στείλουν σε στρατόπεδο αναμορφωσης."

Το κομμα ευνοει το γάμο μετα τα 28 για τους άνδρες και 26 για τις γυναίκες. Πάρολο που δεν είναι παρνομο να παντρευτη κανεις νωριτερα, εν τούτοις δεν είναι επισημα αποδεκτο απο τις αρχες. Το διαζύγιο είναι όπως παντου σ'ολο τον κοσμο. Απαιτειται συμφωνια και απο τα δυο μερη.

"Ερ.: Υπαρχουν κρουσματα βιασμου στην Κίνα;

Απ.: Ναι, πολλά. Πολλοι φυλακισμενοι είναι στην φυλακή γι'αυτο το λογο."

Όσο για τα κρουσματα κακομεταχειρισης των γυναικων, υπαρχουν παρα πολλά στην Κίνα όπως και στο Χονγκ Κονγκ.

Η πολιτική τους για την ανύψωση των γυναικών οφείλεται στους δικούς τους λόγους. Προσπαθούν να προωθήσουν γυναίκες σε διοικητικά ποστα για να εξυπηρετήσουν την πολιτική τους, και όχι για την απελευθέρωση των γυναικών. Για παράδειγμα, ιδρύουν παιδικούς σταθμούς στα

εργοστάσια για να προσελκύουν γυναίκες στη δουλειά, εκείδη σε πολλά χωρία υπαρχει μεγалος αριθμος γυναικων που δεν δουλευουν επειδη κρεπει να φροντισουν τα παιδια, και ετσι μειωνει την εργατική δυναμη. Ετσι η πολιτική της "χειραφετησης των γυναικων" αποσκοπει στο να προσελκυση εργατική δυναμη. Η Κινεζική κυβερνηση προωθει την "γυναικεια χειραφετηση" αλλο μια καπιταλιστική δημιουργιας κερδους αποψη και όχι για πραγματική χειραφετηση. " Για παράδειγμα, υπαρχει το αστειο πρσγμα που λενε οτι εφ'οσον ενας ανδρας μπορεί να καει εξω στους αγρους να καθαριση τις αγελαδες, και μια γυναίκα μπορεί να το κανει αυτο. Εφ'οσον ενας ανδρας μπορεί να σηκωσει 120 κιλα, και μια γυναίκα μπορεί να το κανει. Αυτό καθαρα παραλογο, επειδη ακριβως θελουν να εκμεταλευτουν την γυναικεια εργασία, επειδη ξεροουμε οτι οι γυναίκες είναι σωματικά διαφορετικες απο τους ανδρες."

"Ερ.: Υπαρχει σεξουαλική διαπαιδαγωση στα σχολεία;

Απ.: Όχι, δεν υπαρχει. Και ακομα στο μάθημα της υγιεινής σταν ο καθηγητης αναφερει το σεξ, αυτοι γελανε.

Ε: Μιλανε οι ανθρωποι για την μαλακία;

Α: Όχι, δεν μιλανε. Ισως να μην ξεροουν και τον ορο κανολου. Νομιζω οτι αν τους μιλησης για αυτο, θα σεβλεπαν πιθανον σαν "πλημμερες και τερατα". Φυσικά στην πραγματικότητα υπαρχει. Οποιος φιλος μου ειπε οτι ειδη στα στρατοπεδα εργασιας να τιμωρουνται ανθρωποι για αυτο.

Ε: Ποια είναι η σταση τους απεναντι στους ομοφυλοφίλους;

Α: "Πλημμερες και τερατα".

Ε: Εχουν οι γυναίκες στην Κίνα ακουσει για το φεμινιστικό κίνημα στη Δυση;

Α: Όχι. Η μόνη που μιλησε γι'αυτο ηταν η Τσιανγκ Τσιγκ.

Ε: Κατα την διάρκεια της πολιτιστικής επαναστασης, σκεφτηκατε καθολου για τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι γυναίκες;

Α: Όχι. Είμαστε μοναχα σπουδαστες τοτε και δεν υποφεραμε μεγάλη καταπιεση, ετσι δεν ειχαμε σκεφτη καθολου γι'αυτο.

Ε: Ποια είναι η αποψη σου για την γυναικεια απελευθέρωση;

Α: Νομιζω πολυ σπουδαία, και η δικη μας χειραφετηση είναι ένα πολυ βασικο πρσγμα, επειδη η οικογενεια είναι η βασική μοναδα της κοινωνιας μας- χωρις την απελευθέρωση της δεν μπορεί να πετυχωμε την απελευθέρωση της κοινωνιας.

*πλημμερες και τερατα: είναι μια κινεζική εκφραση για κατι που είναι τόσο επικινδυνο ωστε τιποτα δεν μπορεί να το σταματησει. ■

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΥΝΑ

ΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

συνέχεια από σελ. 9

στις πιο συνθετες κοινωνίες η πολιτική εξουσία δεν βασίζεται στη σωματική ρωμή αλλά στην αποδοχή ενός συστήματος αξιών. Η θεωρία ότι οι άντρες είναι βιολογικά ανώτεροι από τις γυναίκες είναι ένα πασιγνώστο δικόπο μαχαιρι- η ανωτεροτητα δίνει το προνόμιο του να έχει κανείς τη δύναμη και τη δυνατότητα υπερασπίσης και συγχρονως τη δύναμη να αποσυρεί την υπερασπίση, κατά τα κέρφα του. Οι γυναίκες πρέπει να διαλεγουν προσεκτικά τους αρσενικούς προστατες τους και να τους ικανοποιουν. Υποκειμεθα και σε παραλογες απαιτήσεις για να ειμαστε αξίες παροχής προστασίας, να ειμαστε εναρτετες, καλές, πιστες, και σε κακή μεταχειριση εάν δεν ειμαστε όλα αυτά. Παραδοσιακά, στην πατριαρχική κοινωνία, οι γυναίκες έχουν διαιρεθεί στα αρχετυπα της "μητερας" και της "πορνής", "καλές" και "κακές" γυναίκες. Σε πολυς, κοσμο αυτο το συστημα αξιών φαίνεται φυσικό, οι γυναίκες είναι "απο φύση" αδύνατες ευκολα βαζουν τα κλαμματα, είναι λιγοτερο ικανες διανοητικά, λιγοτερο σεξουαλικες, λιγοτεο επιθετικές κλπ. Θυμηθήτε όμως ότι ολοκληρη η ανθρωπινή μας ικανότητα είτε για επιθετικότητα, είτε για αγάπη, εκδηλώνεται σύμφωνα με τη κουλτούρα στην οποία ζουμε και μεγαλωνουμε και ο τροπος που μας μεγαλωνουν εξασφαλιζει το γεγονός ότι κατά την ενηλικίωση σχεσεις τις οποίες φτιαχνει η κουλτούρα φαινονται σαν "φυσικές". (βλ. το βιβλίο της Mar. Μήντ, MALE AND FEMALE)

ΑΦΥΣΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι υποθεσεις γυρω απο τα "φυσικά" προσοντα των αντρων και των γυναικων έχουν οδηγήσει σε μερικές περιεργες εικασίες για το φεμινισμο και τις φεμινιστριες. Συχνα υπο-

θετουν ότι οι φεμινιστριες θελουν να μοιασουν στους άντρες, να τους παρουν τα προνόμια τους (και τις δουλειες τους), και να αρνηθουν τη "φυσική" θηλυκοτητα τους. Βλεπουν τις φεμινιστριες σαν γυναικες ζηλιαρες και ανικανοποιητες. Η αληθεια (αν υπαρχει τετοιοπραγμα) είναι μάλλον ως εξής: οι φεμινιστριες δεν επιθυμουν ν ανταλλαξουν τη θέση τους με τη θέση των αντρων αλλά να αμφισβητησουν τις θεμελιωδεις ανισοτητες μεταξυ αντρων και γυναικων στη κοινωνία και μέσω αυτής της αμφισβήτησης να πετυχουν την απελευθέρωση. Η ερευνα με την οποία απασχολούνται οι φεμινιστριες αποτελεί μέρος ενός ευρυτερου στοχου για μια κοινωνία στην οποία τα άτομα ανεξαρτήτα απο φύλη και φυλο και κοινωνική ταξή θα μπορούσαν ν αποφασίζουν τα ίδια για τη ζωή τους. Τα ερωτηματα που αφορουν το διαχωρισμο που επιφέρει η κουλτούρα, και τη σχέση αντρων και γυναικων, είναι ίσως τα πιο συνθετα και μπερδεμενα δυνατα ερωτηματα γυρω απο την ανθρωπινή κουλτούρα και ελπίζουμε ότι βρίσκοντας τις απαντησεις θα βρούμε και την απελευθέρωση.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

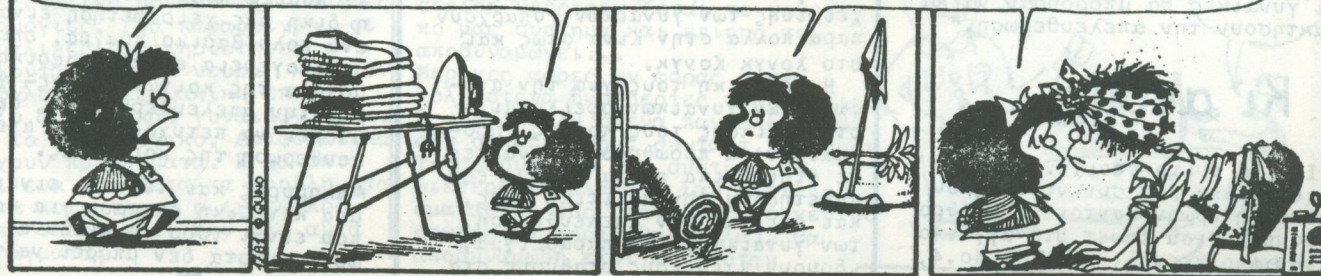
Πάντα υπήρχαν φεμινιστριες (σιγουρα πολλές στη γραμμένη ιστορία) και ακόμη πολλές γυναίκες εξαιρετικού πνεύματος που ξεπερασαν την καταπίεση του φυλου τους και των οποίων τα επιτευγματα ποτε δεν γραφτηκαν και έχουν ξεχαστεί- είναι πολυ τραβηγμένο να πουμε ότι αυτο έγινε εξ αιτίας του φυλου τους;

Στην Αγγλία και στην Αμερική γίνεται πολλή και κοπιαστική δουλειά για να βρεθούν και να επανεκδοθούν γραπτά γυναικων τα οποία για πολλά χρονία δεν εκδιδόταν.

Στον αιώνα μας υπήρχαν δυο κυμματα φεμινισμού. Το πρώτο αρχισε στην Αγγλία πριν απο τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο αγωνιστήκε για να αποκτήσουν οι γυναίκες δικαίωμα ψήφου. Οι "σουφραζετες" εκάναν την καμπάνια τους με εμπρησμούς, δημοσία βία, ακόμα και αυτοκτονίες (η Εμιλυ Νταίβις, για να δώσει δημοσιότητα στον αγώνα επεσε κάτω απο ένα αλογο την ημέρα του ντεμπυ) για να πετύχουν το σκοπο τους, αλλά απο τη στιγμή που κερδίστηκε το δικαίωμα ψήφου, το κίνημα για τα δικαιώματα της γυναικας πεθανε. Στο διαστημα αναμεσα στους δυο πολεμους ο ορος "φεμινισμος" φαίνεται να ήταν σχεδον αγνωστος. Υπήρχαν μοναχα μεμονωμενες περιπτώσεις αντιστάσης.

Το 1938 η Βιρτζίνια Γουλφ μια διακεκριμένη μυθιστοριογράφος και διανοούμενη, εξέδωσε μια καυτη κατηγορία κατά της πατριαρχίας στις παραμονές του πολέμου, με τίτλο "Τρεις Γκίνεες" (Γκίνεα: αγγλικό χρυσό νομίσμα της εποχής). Κατά τη διάρκεια του δευτέρου παγκόσμιου πολέμου η Αγγλία είδε για μια ακόμη φορά ότι οι γυναίκες μπορούν να παίξουν "αντρικούς" ρολους με επιτυχία. Οι γυναίκες δουλευαν στα εργοστάσια πολεμικού υλικου, και στους αγρους. Το κρατος παρείχε παιδικους σταθμούς, αλλά αμεσως μόλις τελειωσε ο πόλεμος, το συμφερον του τότε εξαπλουμένου "κρατους κοινωνικής ευημερίας" της Αγγλίας ήταν να ενθαρρυνει τις γυναίκες να γυρισουν πίσω στα σπιτια τους, να γεννανε, και να αποζημιωνουν τους άντρες που είχαν επιβιώσει χωρίς γυναίκες στον πόλεμο με μια μεγάλη δόση θηλυκοτητας". Κατά τη δεκαετία του 50 στην Αγγλία και στην Αμερική οι γυναίκες οπισώδρωμησαν σε μεγάλη κλίμακα πίσω στο σπίτι και στην οικογένεια. Η διασπαση αναμεσα

ΜΑΜΜΑ, ΕΣΥ ΤΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΒΛΙ ΠΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, ΟΧΙ, ΤΙΠΟΤΑ, ΑΙΣΤΟ....

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

στις προσδοκίες των αντρών και των γυναικών, μαζί με τον ολοένα αυξανόμενο ελεύθερο χρόνο, τα καταναλωτικά αγαθά και την καλύτερη κρατική εκπαίδευση, αντί να δώσουν το ουσιαστικό μοντέλλο για μια ιδανική κοινωνία, δημιούργησαν στις γυναίκες καταθλιψη, μοναξιά, και βαρεμάρα.

Οι αντιθέσεις εμφανίστηκαν τρωτ απ όλα στην Αμερική, στην πιο τραβηγμένη τους μορφή. Οι γυναίκες της μεσαίας τάξης, με τα πλαστά ιώως πλεονεκτήματα της ανώτερης παιδείας και με περισσότερα χρήματα και ελεύθερο χρόνο περνούσαν σοβαρές κρίσεις και δυσάρεστα προβλήματα. Το 1962 η αμερικανίδα φεμινίστρια Μπέτυ Φρήνταν εξέδωσε το "Γυναίκε Μυστικό" (THE FEMININE MYSTIQUE) στο οποίο αναφερόταν στις πρώτες συνειδητοποιήσεις της γυναικείας καταπίεσης σαν "το πρόβλημα χωρίς όνομα". Ο φεμινισμός αρχίζει να παίρνει ισχύ στην αμερικανική κοινωνία.

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Παραδοσιακά οι γυναίκες ήταν πάντα απομονωμένες. Οντας άτομα εξαγριωμένα από τους αρσενικούς και των οποίων (ατόμων) η ταξική καθορίζεται από την κοινωνική θέση του συζύγου ή του πατέρα.

Πως μπορούσαν λοιπόν να οργανωθούν; Στην αρχή οι γυναίκες οργανωνόνταν σε μικρές ομάδες και πολλές ριζοσπαστικές φεμινίστριες συνειδητοποίησαν και τον φεμινισμό και την ανάγκη για πολιτική στρατηγική μέσω του κινήματος για την ειρήνη. Το πιο σημαντικό ίσως μάθημα στρατηγικής, οι ριζοσπαστικές γυναίκες το πήραν από το κίνημα των μαυρών. Οι γυναίκες καταλάβαν ότι όπως αόριβος οι μαυροί έπρεπε να οργανωθούν και να συνειδητοποιήσουν την καταπίεση τους μαζί και χωρίς τη βοήθεια της προνομίου καστας (λευκοί) έτσι κι εκείνες έπρεπε να οργανωθούν σε γυναίκες χωρίς τη βοήθεια και την αναμείξη της προνομίου καστας οεσουαλικής καστας (άντρες). Ένα νεοκύμα ριζοσπαστισμού είχε αρχίσει. Στη Δέα Υόρκη οι "κοκκινολατρές" (REDSTOCKINGS) οργανώναν μικρές ομάδες για να προωθήσουν τη συνειδητοποίηση της γυναικείας καταπίεσης ακολουθώντας το παράδειγμα της κινεζικής στρατηγικής του "να λες την πικρά σου". Το σλόγκαν τους ήταν "Πεστο την πικρά για να τελειώσει η πικρά-κινεζική επανάσταση. Πεστο όπως είναι η επανάσταση των μαυρών. Σκυλα, αδελφές, σκυλα-η υστατή επανάσταση".

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

..απο εργαζομενο στη γαλλια.

ANATOMIA ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΙΑΣ Η ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Ζουν στη Γαλλία σήμερα περίπου 15000 Έλληνες από τους οποίους μοναχα 4000 είναι φοιτητες, καθηγητες παν/μιων και καλλιτεχνες. Υπαρχουν επισης γυρω στα 300 ελληνικα ραφταδικα, 15 γουναραδικα, και 200 κασταναδικα.

Στο ΡΗΓΜΑ Νο I μιλησαμε για την κατασταση που επικρατει στο χωρ ο των ελληνων εργαζομενων. Αυτη τη φορα θα παρουσιασουμε την πραγματικη ταυτοτητα του εκει ελληνικου καιφαλαιου και ιδιαιτερα του εστιατορικου.

Πριν απο 10 χρονια στο Παρισι τα ελληνικα εστιατορια θαταν μοναχα καμμια δεκαρια. Σημερα μοναχα στο Καρτιε Λατεν υπαρχουν γυρω στα 100. Ομως οι ιδιοκτητες τους δεν εχουν μονο αυτα. Διαθετουν μεγαλο αριθμο διαμερισματων, βιλλες και χτηματα στην Ελλαδα, την Κυαμη Ακτη, λοιπη Ευρωπη και Αμερικη, και φυσικα λογαριασμους στις τραπεζες της Γαλλιας, Ελβετιας και Αμερικης.

Ποιοι ειναι οι ελληνες εστιατορες ~~και πως~~ και πως μπορεσαν να φθασουν ως εκει;

Εχουν σχεδον ολοι τους αγροτικη και εργατικη προελευση. Πιροκειται για τους πιο περιθωριακους και αποκληρους της ελλ. κοινωνιας του αναγκαστηκαν να φυγουν για να βρουν αλλου ενα κομματι φωμι. Οι ελληνες εστιατορες του Παρισιου ανηκουν στη γενια των μεταναστων του 1960 και μετα. Αλλοτριομενοι

Οι γυναίκες ωργανώθηκαν σε ξεχωριστά γυναικεία γκρουπ από τους άνδρες με το σκοπό όχι να ξεχωρίσουν άνδρες και γυναίκες σε μονιμη βάση αλλά με τον σκοπό να καταλάβουν την εννοια και τον βαθμο της γυναικείας καταπίεσης οι γυναίκες θαπρεπε να μοιραστούν τις προσωπικες εμπειριες και να καταλάβουν τις πολιτικες διαστασεις. Η προσωπικη ζωη, οι σχεσεις με τους ανδρες, οι χαμηλοι μισθοι, ο βιασμος και η πορνεια ητανε και ειναι μερος του πολιτικου πλαισιου στο οποιο οι γυναίκες σαν μια καστα βασισμενη στο φυλο κυριαρχουνται απο μια προνομια καστα, τους ανδρες. Η φραση "Το προσωπικο ειναι πολιτικο" αποτελεσαν και σχηματισαν ενα ολοκληρωμενο μερος της αυξανομενης αναλυσης του ΚΑΓ.

(Η συνεχεια θα ειναι: "Κοιτα ζοντας πωσ στα 10 τελευταια χρονια της απελευθερωσης των γυναικων".)

απο το καιφαλαιοκρατικο συστημα, το ονειρο της ζωης τους ηταν να ανεβουν στα ανωτερα ιεραρχικα στρωματα της κοινωνιας ειτε συσσωρευοντας γινωσεις με το να φοιτουν στα πανεπιστημια ειτε με το να συσσωρευουν λεφτα δουλευοντας. Ο μονος που εκανε εισαγωγη καιφαλαιου στη Γαλλια και που δεν εχει εργατικη η αγροτικη προελευση, ειναι ο Ηλιος Συνοδινος απο τη Σαντορινη, ιδιοκτητης μιας σειρας εστιατοριων.

Πως λοιπον τα καταφεραν οι υπολοιποι; Στην αρχη δουλευαν σκληρα επι 3-5 χρονια αυτοι και οι γυναίκες τους στερουμενι και τα πιο στοιχιωδη πραματα. Το προβλημα ηταν να εξοικονομησουν 100000 γαλ. φραγκα (800000 δρχ περιπου). Εχοντας αυτα τα λεφτα πηγαιναν στην τραπεζα και ζητουσαν ενα δανειο 100000 φραγκων ακομα κι ετσι ανοιγαν το μαγαζι. Ανοιγοντας το πρωτο μαγαζι τα πραματα δεν ηταν τελειως απλα. Δουλευαν ακομα εκει μεσα με τις γυναίκες τους για ενα ακομα χρονο κι ετσι ανοιγαν ακομα ενα κι ουτω καθεξης, μεχρι που σταματησαν να δουλευουν. Συγκεκριμενα να πως αυτοι οι πεινασμενοι μεχρι χτες μεταναστες μπορεσαν να επεχταδουν τοσσο πολυ:

Το ~~δεν~~ πληρωνουν ολους τους φορους στο γαλλικο κρατος. Και ενω το κρατος μπορει ευκολα να ελεγξει και να φορολογησει τον εργατη, το αφεντικο δεν μπορει να το ελεγξει ποτε τελεια. Η μεθοδος τους ειναι η ακολουθη: Οταν ενα αφεντικο κανει μεταξυ 12-15.000 φραγκα εισπραξη τη μερα, τοτε δηλωνει στην εφορια μονο μεταξυ 5 και 7.000 εισπραξη. Υπαρχουν ελληνικα εστιατορια που κανουν ακομα και 30.000 εισπραξη τη μερα, δηλαδη γυρω στις 240.000 δραχμες. Βεβαια οι εφοριακοι μπορουν να ζητησουν απο το αφεντικο τις αποδειξεις με την καταναλωση της καθε παρεας που στη Γαλλια ειναι υποχρεωτικο να δινονται στους πελατες. Τα αφεντικα ομως κανει στο τελος της ημερας ενα αριθμο απο αυτα τα χαρτια γιατι δεν ειναι αριθμημενα. Αν οι αποδειξεις ειναι αριθμημενες τοτε τα αφεντικα κανονιζουν να εχουν παραλληλα με τα αριθμημενα μπλοκ και ενα ωρισμενο αριθμο χωρις αριθμους. Βεβαια οι εφοριακοι μπορουν να τους ζητησουν ακομα τις αποδειξεις αγορας των εμπορευματων και να κανουν ενα χονδρικο παραλληλο με τα εμπορευματα των πελατων. Οταν δηλαδη εχεις αγορασει

συνεχεια στη σελ. 14

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡ ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡ

ένα τσόνι από κρέας δεν μπορεί να πεις ότι σερβίρες μόνο 50 πελάτες. Αλλά και τότε οι εστιατορές τα κανονίζουν με τους χονδρεμπορούς να τους παραδίδουν ένα ωρίσμενο αρμόσιο εμπόρευμα με αποδείξεις και έναν άλλο χωρίς αποδείξεις. Καπου-καπου πιάνεται κανενός την ώρα της παραλαβής και τρώει 100.000 προσιτό. Όμως περά από τη δυσφήμιση του μαγαζιού του χρηματικά βγαίνει κερδισμένος γιατί έκλεψε από το κρατός περισσότερα. Περύσι π.χ. οι εφοριακοί έπιασαν το φορτηγό που παρέδιδε στο εστιατόριο "Μινωταύρος" στην οδό Υόσσετ του Καρτίε Λατέν. Υπήρχαν αποδείξεις για τα μισά κρέατα. Το τεχνάσμα ήταν να γυμρίσουν τα ψυχία του υποχείου κατεβαζοντας πρώτα την πρώτη δόση και μετά με το ίδιο χαρτί να κατεβασουν και τα υπόλοιπα. Οι εφοριακοί ζήτησαν τις αποδείξεις τόσο για τα κρέατα που ήδη βρισκόντουσαν στο ψυγείο όσο και για κείνα που ξεφορτωνόντουσαν.

2ο Οι ελληνες εστιατορές εξαπατούν τους καταναλωτές.
Υπάρχουν ελληνικά εστιατόρια που από ποιοτική και ποσοτική άποψη προσφέρουν καλό φαγητό. Αυτό όμως δεν συμβαίνει με όλα. Τότε γιατί έχουν τόσο κόσμο; Ναι τι κάνουν:

-Πρώτα απ όλα στήνονται σε δρόμους-περασμάτα.
-Αντίθετα με την πρακτική των άλλων εστιατορών φτίζουν βιτρίνες μπροστά από τα μαγαζιά τους και μαλιστα εντυπωσιακές βιτρίνες που ερεθίζουν το μάτι και το στομάχι των περαστικών. Στην αρχή μαλιστα τα κρέατα τα έβαζαν στη βιτρίνα από το πρωί ως το βράδυ και κινδύνευαν να χαλασουν από τη ζέση. Σήμερα όμως που τα κινέμησαν οι πιο πολλοί χρησιμοποιούν ψυχία-βιτρίνες.
-Όση ώρα το προσωπικό σερβίρει μέσα, το αφεντικό ή η αφεντίκια καθόνται στην πόρτα του μαγαζιού και κάνουν θερμή υποδοχή στους γνωστούς και τους αγνώστους πελάτες τους σε σημείο που το υποκριτικό τους χαμόγελο να φτάνει μέχρι ταύτια τους. Μαλιστα διαφημίζουν τα φαγητά τους ψωνίζοντας στο δρόμο και πολλές φορές τραβούν τους περαστικούς απ τα μανίκια για να τους βάλουν μέσα.
-Στην οδό Μουφταρ, λόγω του ανταγωνισμού έχουν μεταξύ τους φτάνουν πολλές φορές να βγαίνουν τα μαχαίρια και να χτυπιούνται στο δρόμο για κάθε ζευγάρι πελάτων που αντί να μπουν στο ένα εστιατόριο, ο αφεντικός τους τραβήξει και μπήκαν στο άλλο. Τελευταία, η γαλλική αστυνομία έκλεισε ένα

ελληνικό εστιατόριο στο μέτρο. Είναι μίσελ γιατί η αφεντίκινά του διαφημίζοντας τα φαγητά της ουρχίαζε υπερβολικά.
-Συνήθίζουν να βάζουν τους πρώτους πελάτες στα πρώτα καθίσματα με τρόπο ώστε να φαίνονται από το δρόμο και από τη βιτρίνα. Έτσι, ακόμα και να είναι τελείως άδειες όλες οι αίθουσες του εστιατορίου οι πρώτοι πελάτες δίνουν την εντύπωση στους περαστικούς ότι το μαγαζί είναι γεμάτο και ότι υπάρχει κίνηση. Με άλλα λόγια, οι πρώτοι πελάτες φέρνουν τους δεύτερους και ούτω καθεξής. Μαλιστα πολλές φορές χύνουν πανω στα αναμένα καρβούνα της ψησταριάς λίγο λαδί ή λίπος ώστε να βγαίνει καπνός και να φαίνεται ότι υπάρχει ατμόσφαιρα.

Κάθε άτομο που μπαίνει στο ελληνικό ή ξένο εστιατόριο δεν αντιμετωπίζεται από τα αφεντικά σαν άνθρωπο ον αλλά σαν χρημα. Τη στιγμή που μπαίνει μέσα και τη στιγμή που δεχεται από το αφεντικό τα αναπάντεχα και υποκριτικά του χαμόγελα, δεχεται παράλληλα από το αφεντικό, χωρίς ο ίδιος να το αντιλαμβάνεται, λοξές και αστραπιαίες ματιές στη τσέπη του. Έτσι όμως και το φαρμάκι τσιμπήσει το δολώμα τότε τα αφεντικά κανούν το παν για να του πάρουν όσο το δυνατό περισσότερα λεφτά. Είπαμε ότι όλα τα ελληνικά εστιατόρια δεν προσφέρουν φαγητά καλής ποιότητας. Ο νόμος του κέρδους θέλει να προσπαθείς να ξοδεύεις όσο το δυνατό λιγότερα και να εισπραττείς όσο το δυνατό περισσότερα. Αυτός είναι ο χρυσός νόμος της αγοράς. Επομένως εκείνο που συμφέρει περισσότερο τον κάθε επιχειρηματία είναι να γεμίσει τις τσέπες του και το στομάχι του και όχι να εξυπηρετήσει τον άνθρωπο. Για τον επιχειρηματία ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Η εκμετάλλευση των αφεντικών στρέφεται σε τρεις κατευθύνσεις: προς το λεγόμενο Δημοσίο Ταμείο, προς το προσωπικό, και προς τους κα

καταναλωτές με την κακή ποιότητα των προϊόντων.

-Οι ελληνες εστιατορές εξαπατούν

-Οι ελληνες εστιατορές για να τους μείνουν πολλά λεφτά προσπαθούν να αγοράζουν όσο το δυνατό πιο φτηνά τσιφίμα. Έτσι αγοράζουν απ τους χονδρεμπορούς σε χαμηλές τιμές κρέατα που έχουν μείνει απομείματα πολύ καιρό και που οι χονδρεμπορεί τα δίνουν όσο-όσο.

-Οι ελληνες εστιατορές εξαπατούν τους καταναλωτές σε ότι αφορά το είδος του κρέατος. Όπως είναι γνωστό υπάρχουν κρέατα που είναι ακριβά, όπως

π.χ. το αρνί, και κρέατα που είναι φτηνά, όπως το χοιρίνο. Να λοιπόν τι κανουν: Αγοράζουν μόνο χοιρίνο που είναι φτηνό και φτίζουν διαφορά σουβλακία που αλλά έχουν ένα κρεμμυδάκι ή μια τομάτα περισσότερο και τα βαφτίζουν "σουβλακι μετεωρά", "σουβλακι Αθηναίκο", "σουβλακι Πειραιωτικό". Όταν ο πελάτης ζητήσει αρνίσιο σουβλακι τότε του προτείνουν να ζητήσει το "Μετεωρικό", όταν ζητήσει χοιρίνο του προτείνουν το "Αθηναίκο", κ.ο.κ. Είναι δύσκολο να διακρίνεις το καλό αλατισμένο και αρωματισμένο με μπαχαρικά κρέας, ιδίως όταν είναι ψημένο καλά. Έτσι οι γάλλοι πολλές φορές αγοράζουν και από το ένα σουβλακι και από το άλλο για να έχουν απ όλα τα είδη κρέας. Βλέπουμε έτσι συχνά το φρανσουά να δίνει ένα κομμάτι "αρνί" στη Μπριζίτ και να δεχεται από εκείνη ένα κομμάτι χοιρίνο. Στα ελληνικά εστιατόρια οι ανταλλαγές επιτρέπονται.

Είναι γεγονός ότι το χοιρίνο κρέας όταν φηνεται στα καρβούνα είναι πολύ πιο νοστιμό από το αρνίσιο και το βοδινό. Όμως πολλοί πελάτες είναι αρωστοί και δεν επιτρέπεται να φανε οτιδήποτε. Άλλωστε αν οι ελληνες εστιατορές τους σερβίρουν χοιρίνο κρέας δεν το κανουν για να τους εξυπηρετήσουν καλύτερα αλλά για να βγάλουν περισσότερα.

-Τα κρέατα που δεν "ζεφούν" και που βρωμάνε αντί να τα πεταξουν τα τριβούν καλά με λεμόνι για να χάσουν την κακή οσμή και στη συνέχεια τα σερβίρουν στους πελάτες αφού πρώτα τους βάλουν αρκετό αλατόπυπερο. Πολλοί πελάτες που δεν το αντιλαμβάνονται λένε: "σε ντελίσιο", δηλαδή "είναι υπερόχο".

-Το ακοορυψμα της προκλήσης και της εκμετάλλευσης των καταναλωτών από τους ελληνες εστιατορές γίνεται με τη μέθοδο του ντονερ κέμπα που το πουλανε σε σαντούιτς των 5 φραγκών (40δρχ.). Οι ελληνες είναι οι πρώτοι που εισήγαγαν το ντονερ κέμπα στη Γαλλία. Υπολογίζεται ότι κάθε εστιατόριο που πουλάει από αυτό το κατασκευασμα δίνει περίπου 500-1000 κομμάτια την ημέρα (του στοιχίζει μόνο 3 φραγκα το κιλό το κρέας). Το ποσο που εισπραττουν είναι ευκολο να υπολογιστει. Πρεπει να πουμε ομως οτι προκειται για τελειως σαπια κρεατα. Οι δρομοι Σαιν Σεβερεν και Υσσετ που κυριως εχουν ντονερ κεμπα πολλες φορες βρωμανε απο μακρια. Πολλες φορες βλεπει κανεις στους δρομους του Καρτίε Λατέν πελάτες που εφάγαν απο αυτα τα σαντούιτς να προσπαθουν να κανουν εμετο.

3ο Οι Ελληνες εστιατορές του Παρισιού εκμεταλλεύονται το προσωπικό.

Η συντριπτική πλειοψηφία

των ελληνικών εστιατορίων του Παρισιού είναι πραγματικά κατεργα. Στα προθήρα του 21ου αιώνα και στο κέντρο ακριβώς του Παρισιού, στο Καρτιε Λατέν και σε απόσταση 200 μέτρα από τη Σορβόνη, οι εργαζόμενοι δεχονται καθημερινά μια χωρίς προηγούμενο εκμεταλλεύση. Όσοι από τους εργαζόμενους εξεγείρονται εκτός από την απολύση τους ακόμα και ξυλο ή και απειλές με όπλο. Πριν από 3 χρόνια ένας νεοφώτος φοιτητής από τα Τρικαλά, μέλος του ΠΑΣΟΚ, πήγε να δουλέψει στο εστιατοριο "Συρτακι" ενός θωμά, γνωστό για τις σχέσεις του με το προξενείο της χούντας και της "φιλελευθέρης" δημοκρατίας. Μετά από δουλειά 13 ωρών ζήτησε το μεροκάματο του 50 φράγκα. Σε απάντηση το αφεντικό τον έβρισε, και ενώ δύο φασίστες τον βαστάγαν απ τα χέρια, αυτός του έδινε γροθιές στο πρόσωπο και κλωτσιές στα γεννητικά του όργανα, και τη κοιλία. Κατορθώνοντας τελικά να τους ξεφυγει τρεχοντας μέσα στους δρόμους του Παρισιού, εγκαταστάθηκε τελικά για τις σπουδές του σε μια άλλη πόλη, τη Ρουέν. Γεγονότα σαν κι αυτό είναι συχνό φαινόμενο στα ελληνικά εστιατορία του Παρισιού, όπου πολλές φορές αναγκάζεται να επεμβεί ακόμα και η γαλλική αστυνομία.

Στο εστιατοριο "ψωκαία" στ ο νούμερο 34 της οδού Σαιν Σεβερεν που το έχουν δυο αδερφια από τη Θήβα, μια εργαζομένη φοιτητριά ζητήσε τον περασμένο Μην ευγενικά να παίρνει το ίδιο μεροκάματο με τους άνδρες γιατί όπως είπε βγαζει την ίδια δουλειά μ αυτούς. Δούλευε σε σερβιτόρα. Ένας από τ αφεντικά που πριν από λίγο καιρο ήταν και αυτός κεινασμένος εργατης, απευθυνόμενος στη κοπέλα της είπε: "Μου πήγες πολύ στη μυτη, δε σου δίνω τίποτα, είσαι πούτανα και βρωμιαρα και αντε να κανεις πιπες στο δασος της Μπουλονης." Φυσικά, η κοπέλλα δεν εσκυφε το κεφαλι και η συγκρούση συνεχιστηκε. Απο την ίδια στιγμή αρχιζε εναντιον του αφεντικου ένα κίνημα απεργιών και διαμαρτυριών με αιτημα να ζητησει απο την εργαζομένη γυναικα σύγχωμη. Αντι αυτού το αφεντικό απώλυσε απο τη δουλειά ένα ηλικιωμένο εργατη και σε ανταπάντηση οι υπολοίποι εργατες παραιτήθηκαν απο τη δουλειά συλλογικά. Ο πόλεμος μεταξύ αφεντικών και εργατων είχε αρχίσει και επαιρνε αδιαλλακτες μορφες. Οι πιο αγωνιστικοι απο τους εργατες βρίσκοντουσαν γραμμενοι στους μαυροπινακες της μαφίας των ελλήνων εστιατοριων και δεν εβρισκαν ευκολα δουλειά. Στις θεσεις τους τα σεντικά εβαζαν ανειδίκευτους αράβες χωρίς χαρτιά που λογω της θεσης τους είναι πιο βολικοί. Οι εργατες καλι απ τη δική τους μερία αρνιόντουσαν να πιασουν δουλειά στα πιο κακο-

ψήμα εστιατορία.

Με πιο τροπο οι ελληνες εστιατορες εκμεταλλευονται τους εργατες τους: Αυτό θα το δουμε αμέσως. Να τι κανουν:

-Ενώ το θωρο έχει γίνει εργατική καταχτηση εδώ και πολλές δεκαετιες, αυτοι τους επιβαλλουν να δουλευουν 13 ωρες την ημερα. Αρχιζουν στις 10 το πρωι και τελειωνουν στις 3 με 4 το απογευμα. Ξαναρχιζουν στις 6 και τελειωνουν στις 1 με 2.30 το βραδυ.

-Ενώ οι πελατες πληρωνουν 150% ποσοστα για τα γκαρσονια, αυτά τα παίρνουν τα αφεντικά και στα γκαρσονια δινουν 70 με 100 φράγκα τη μερα μεροκάματο. Γι' αυτό το λογο σπανια θα δει κανεις στα ελληνικά εστιατορία γαλλους γκαρσονια. Μεχρι προτινος δουλευαν ελληνες και εδώ και ένα η δυο χρονια, υπάρχει η γενική ταση, για να σταματήσουν τις διεισχωσεις των ελλήνων, να βαζουν αράβες.

-Οι ελληνες εστιατορες κλειβουν το φιλοδωρημα των γκαρσονιων. Με την απειλή της απολύσης τα υποχρεωνουν να ριχνουν σε ένα κουτι που βαζουν διπλα απο το ταμείο και απο κει το ιδιοποιούνται.

-Πριν γινουν αφεντικά οι ελληνες εστιατορες ήταν αλλοι δεξιοι και αλλοι αριστεροι, αλλοι φασίστες κι αλλοι μαρξιστες. Τότε παραπονιωντουσαν οτι τα αφεντικά τους τους εκμεταλλευοντουσαν και τους καταπιεζαν. Τωρα που έγιναν οι ίδιοι αφεντικά, εκτος απο ελαχιστες εξαιρεσεις, μετατραπήκαν ολοι τους σε φασίστες ή σε αυταρχικούς φετοφιλελευθέρους. Αυτοι οι νεοπλουτοι στηρίζομενοι πανω στην περιουσία ΤΟΥΣ και έχοντας την εντύπωση οτι είναι απολυτοι αρχοντες, συμπεριφέρονται στο προσωπικό τους σαν βαρβαροι και ανθρωποφαγοι. Ανοιγοντας ένα μαγαζι υπερεξογκουν τον έγω τους και νομίζουν μ' αυτό τον τροπο οτι μπορούν να αγοράσουν ολη την Ευρωπη. Στα εστιατορία τους κυριαρχεί φασιστική ατμόσφαιρα. Πρόκειται για τα κατεργα του 20ου αιωνα.

-Οι ελληνες εστιατορες του Παρισιού δεν πληρωνουν στο πρόσωπο τους τις υπερωρίες. Για το λογο αυτο χρησιμοποιουν ανειδίκευτο προσωπικό που δεν έχει παντα χαρτιά εργασίας και που λογω της θεσης του δεν μπορεί να διαμαρτυρηθεί και να διεκδικήσει πολλά πράγματα. Επομενως οι συγχρονοι αυτοι ελληνες πειρατες του Παρισιού γνωρίζοντας καλά αυτή την αδυναμία των εργαζομένων χωρίς χαρτιά, τους κρατάνε κλειστο το στομα απειλώντας τους οτι θα τους απολυσουν και οτι θα τους καταδώσουν στην αστυνομία.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής δημιουργήθηκε πριν από 4 χρονια στο Παρισι με πρωτοβουλία ενός αναρχικού, ενός

τροτσκιστη κι ενός Πασοκτζη η επιτροπή εργαζομένων χωρίς χαρτιά που συσπειρώνει δεκαδες ενδιαφερομενους αγωνιστες. Ο συλλογος ελλήνων εργαζομένων (ΣΕΕΓ), ελεχομενος τότε απο το ΚΚΕ δεν δεχονταν τους εργατες χωρίς χαρτιά. Αυτή τη φορα έχασε την πλειοψηφία του ΔΣ, και η νέα πλειοψηφία αποτελούμενη απο αντιπροσωπους του ΠΑΣΟΚ, της ΕΔΑ, του ΚΚΕ(μ-λ) και των τροτσκιστων δεχτηκε τους εργαζομενους χωρίς χαρτιά. Με νέα αντιθεση όμως του ΚΚΕ, που καλεδε έκτακτη γενική συνελευση την τελευταία Κυριακή του Νοεμβρη 78, οι εργαζομενοι χωρίς χαρτιά πεταχτηκαν εξω. Η πλειοψηφία των μελών του ΚΚΕ που φηφίζαν εναντια στους χωρίς χαρτιά εργατες, ησαν πρώην εργατες και νυν αφεντικά που τυπικά έχουν χαρτιά.

Ανεξαρτητα απο τις φαγωμαρες των διαφορων μαρξιστικων τάσεων μέσα στο συλλογο, φαγωμαρες που κανουν την ελληνική, πρεσβεία και τη γαλλική αστυνομία να τριβουν τα χέρια τους, μέσα στα ίδια τα εστιατορία έχουν οημιούρη από τους ίδιους τους εργαζομενους χωρίς η με χαρτιά μυστικές επιτροπες που αναπτύσσουν συντονισμένη δράση απεναντι στα αφεντικά. Μια τέτοια επιτροπή που υπηρχε στο εστιατοριο "Διονυσος" της οδού Σαιν Σεβερεν, μπροστα στην αδιαλλαξία του αφεντικου να διαπραγματεύει ειρηνικά, του χαλασε περσιν λιγο πριν απο το σερβιτόριο του Σαβατοβραδυ ολα τα ουβλάνια και του καταστρεψε τα ψαγίτια.

Σε ανταποκριση οι ελληνες εστιατορες περασαν στη οημιούρη του Συλλογου Ελλήνων εστιατοριων του Παρισιού, όπου και κυριαρχουν τα φασιστικά στοιχεία. Για πρώτη φορα μαζεύτηκαν μεταξύ 2 και 6 η ώρα το απογευμα στις 21 Ιουνι 78 στην αίθουσα του εστιατοριου "Δελφοι" της οδού Υσσέτ, και μεταξύ άλλων αποφασισαν ένας εργατης που αποκλείεται απο ένα αφεντικό να μη τον δεχονται οι αλλοι.

Φυσικά αυτο δεν σημαίνει και το τέλος του αγών α των εργαζομενων. Μεχρι αυτή τη στιγμή ολα τα κείμενα τους τα τυπωναν στα ελληνικά. Αν όμως δεν σταματήσει η αγριότητα των ελλήνων αφεντικών, στο εξής θα τα τυπωνουν στα γαλλικά. Σκεπτονται να γεμισουν ολους τους τοιχους του Παρισιού και τους δρόμους με προκηρύξεις και αφίσσες που θα εξηγουν στους γαλλους και ξενους τις συνθήκες εργασίας και αμοιβής τους και την ποιότητα φαγητου που τα ελλ. εστιατορία προσφέρουν στους καταναλωτες. Βεβαία αυτο είναι αυτοκτονία και για τους ίδιους τους εργαζομενους, αλλα το

μαχαίρι εφτασε στο κοκαλο.

συνεχεια στη σελ. 19.

usi -

2η Συνάντηση Βάσης

2η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑ-
ΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ U.S.I. (1)

Εγινε στη Γενοβά στις 25-26 Νοεμβρίου, η δεύτερη συνάντηση βάσης των εργαζομένων που προδιατίθενται και εννοούν να επαναλειτούργηση το επαναστατικό συνδικατο, αναρχο-συνδικαλιστικού χαρακτήρα, στην Ιταλία. Η U.S.I. (UNIONE SINDACALE ITALIANA) είχε παίξει το 1922 σημαντικό ρόλο στη περίοδο της καταληψίας των εργοστασίων στη Β. Ιταλία (Τορίνο, Μιλάνο) και στις εξεγερσεις των αγροτών (πεδιάδα του Πιάδου, Μαρκε, κτλ) στη Ν. Ιταλία (2).

Την όλη οργάνωση είχαν αναλάβει και εκπλήρωσαν διεξόδι και οι αναρχικές οργανώσεις της Γενοβάς.

Η όλη πρωτοβουλία ξεκινάει από το γεγονός ότι τα υπάρχοντα σήμερα ιταλικά συνδικατά C.G.I.L. (Κομμουν.), U.I.L. (Δ.σ.), C.I.S.L. (καθολ.) είναι καθαρά ρεφορμιστικά που με τη πολιτική τους προσπαθούν να αποσβήσουν και να ελαττώσουν στο μίνιμουμ τη ταξική συγκρούση που αντικειμενικά μπορεί να ναι πιο έντονη και να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στη σημερινή κατάσταση της Ιταλίας.

Είς 2 μέρες που κράτησαν οι εργασίες πήραν μέρος πολλοί αντιπρόσωποι ομοιών εργαζομένων από διάφορες ομοιοεπαγγελματικές κατηγορίες και από τα διάφορα διαμερίσματα της χώρας: Νοσοκομοί, Σιδηροδρόμοι, Τυπογράφοι, υπαλ. της ΕΝΣΕ (Δ.Ε.Η. Ιταλ.) και της SIP (ΟΤΕ Ιταλ.), από: Καμπανία, Λατίο, Τοσκάνη, Λιγκουρία, Πιεμόντε, Εμ. Ρομανία, Μαρκε, κτλ.

Οι συμμετέχοντες καναν και άλλες επιμέρους συναντήσεις για να γνωρίσουν μεταξύ τους και να αλλάξουν πιο άμεσα τις ιδέες τους πάνω στα προβλήματα των κλάδων τους.

Στο τέλος της δεύτερης μέρας σχηματίστηκαν 3 διαφορετικές γνώμες που προτάθηκαν για ψηφισμό:

συνολικά οι 3 προτάσεις ήταν:

1) Της Ναπολής (Καμπανία): Σχηματισμός συντονιστικών οργανισμών κλαδικού χαρακτήρα που θα εκδίδουν σε εθνικό επίπεδο μια συνδικαλιστική επιθεώρηση με βάση το υλικό που θα διεκκاپιρεοναίται από τους συντονιστικούς οργανισμούς.

2) Της Γενοβάς (Λιγκουρία): Υπόψη Γραφείων Συνδικαλιστικής Πληροφόρησης σε κάθε

νόμο όπου θα συσπειρονούνται οι διάφοροι κλάδοι των εργαζομένων, και που θα φτάνουν σε μια Εθνική Γραμματεία με συντονιστικό χαρακτήρα και που θα επιμελείται τεχνικά την έκδοση ενός συνδικαλιστικού εντύπου.

3) Της Ρώμης (Λατίο): Νομικά η U.S.I. υπάρχει και οποίος θέλει έρχεται.

Η Ρώμη προτείνει αυτή τη πραξικοπηματική παραλογία, γιατί κυρίως την επιβίβει η χρησιμοποίηση της ετικέτας, εξ αιτίας μιας σειράς νικηφόρων συνδικαλιστικών αγώνων που έχουν γίνει και που εκ των πραγμάτων θα επισφραγίζουν την αντικειμενική της υπαρέστα ματία των εργαζομένων σε πολλούς κλάδους.

Η πρόταση της Τζενοβάς είναι η πιο ολοκληρωμένη αλλά και η πιο δυσκολοπραγματοποιήσιμη γιατί απαιτεί εκ μέρους των συντρόφων μια σοβαρή καθημερινή εξαντλητική δουλειά που πολλοί αμφισβallestουν κατά ποσο θα μπόρεση να πραγματοποιηθεί, παρ' όλη τη καλή θέληση που υπάρχει.

Της Ναπολής είναι η πιο πραγματοποιήσιμη μέσα σε σύντομα χρονικά όρια.

Τελικά έγιναν μεταβολές στα ψηφίσματα. Ειδικά οι γενοβέζοι προτείναν τη χρησιμοποίηση της ετικέτας USI εκεί όπου εκ των πραγμάτων κρίνεται αναγκαία, ασχέτα αν

δεν έχει ακόμη γίνει η νέα καταστατική συνέλευση, μιας και νομικά το συνδικατο υφίσταται. Έτσι, αποφυγήθηκε η πρόταση της Ρώμης.

Οι δυο προτάσεις που απομειναν ύστερ από πολλές αμφισβallestίες ψηφίστηκαν για δυο λόγους: α) Τα ψηφίσματα δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, αλλά μόνο ενδεικτικό. β) Δεν υπήρχε ένα αντικειμενικό μέτρο αυτοπρόσωπωσης στους ψηφούς οπότε υπήρχε κίνδυνος ενός αθέλου "καπελλοματός".

Για όλους αυτούς τους λόγους αποφασίστηκε να εκδοθούν και μοιραστούν τα ψηφίσματα, ώστε να γίνει μια πλατεία συζήτηση βάσης, και να μπουν, ενδεχομένως, σε ψηφοφορία, αφού πρώτα γίνει μια καμπάνια για την αποκτίηση της συνδ. ταυτότητας της USI, ώστε να υπάρχει ένα δικαίο εκλογικό μέτρο.

Εδώ ανοίγω μια παρενθεση λέγοντας ότι προς το τέλος της δεύτερης μέρας των εργασιών απευθύνη χαιρετισμό στους παρευρισκόμενους, ο αντιπρόσωπος της Α.Ι.Τ., ισπανός συντροφος RAMON LIARTE, ο οποίος αντιν αναφερθεί στην ισπανική CNT η στην ιταλική USI, μίλησε περισσότερο για την Ελλάδα, για το σ. Σερίφη, για τη καταδίωξη των αντεξουσιαστών και στις δυσκολίες που αντιμετοπίζουν, καθώς και για την ενδεχομένη ίδρυση πολιτικών αντεξουσιαστικών οργανισμών.

Ο σ. LIARTE προερχόταν απ την Αθήνα όπου συναντήθηκε με πολλούς συντροφους, χάζεφε το πανηγυρι του Πολυτεχνείου κι εφυγε με τις καλύτερες εντυπώσεις, σύμφωνα με τα όσα μας είπε.

Ο συντροφος από την Ναπολή στην εξέδρα του συνεδρίου.

Όμως ο τόνος με τον οποίο μιλήσε ήταν ήταν πολύ τριομ-
φαλιστικός. (π.χ. είπε ότι: Η
ακροπολη τρέμει και κινδυνεύ-
ει να πέση κατ' απ' τα χτήπη-
ματα που της καταφέρνουν οι
αντεξουσιαστές, και άλλα πα-
ρομοία). Έτσι μια σειρά από
έλληνες συντροφους που παρά
κολούθουν τις εργασίες, εξω-
θήθηκαν να κάνουν μια λιγολι-
επτη ομιλία-χαιρετισμό σε
προσωπικό επίπεδο, που χωρίς
τριομφαισμούς και συνοπτικά
αναφερθήκαν στη κατάσταση που
σημερα επικρατεί στην Ελλάδα.

(1) Πιστεύω ότι είναι σημα-
ντική η από κοντά παρακολού-
θηση της ανασυστάσης της USI
σαν εμπειρίας που ζούμε, κα-
θώς και της ολης προβληματι-
κής που βγαίνει απ' αυτήν,
γιαυτό δούλεψα το άρθρο αυ-
τό.

(2) Οποιος/α θέλει περισσο-
τερες πληροφορίες πάνω την
USI, ας ρίξει μια ματιά στο
βιβλίο του "Ελευθερου Τυπου"
σελ. 152-157.

Ο.Ηπουμπουκός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

TORNES TORNESS

ENANTIA STHN PYRHNIKH ENEPΓEIA

Λωτες. Καθισμένοι μπροστά στις
μπουλντοζες, τις εμποδίζουν να
μετακινηθούν στο άλλο μέρος του
δρόμου και να αρχίσουν δουλειά.
Πρώτες συλλήψεις, και μετά από
πολλή ώρα και επεμβαση των 50
αστυνομικών, οι μπουλντοζες
περνάνε στο χώρο του μελλοντι-
κού σταθμού. Άλλα χωρίς αποτελε-
σμα. Οι διαδηλωτές φτιαχνουν
αλυσίδες με τα χέρια μπροστά
στους εσκαφείς, ανεβαίνουν στις
καμπίνες και μιλάνε στους χει-
ριστές. Ένα γιγαντιο μηχανημα
προσπαθεί να ανοίξει ένα φρεα-
τιο 5 μέτρα βαθύ. Στη στιγμή
η τρυπα γεμίζει από κόσμο. Η
δουλειά σταματάει, η τοπική
αστυνομία είναι χαλαρή. Στις 1
το μεσημερι φτάνουν τοπικές ε-
νισχύσεις από το Έδιμβουργο,
διπλάσιαζοντας την δύναμη που
υπάρχει. Συλλαμβάνονται 38 ατο-
μα. Κατηγορούνται για διαταρα-
ξη της δημοσίας τάξης και αφη-
νούνται αργότερα ελεύθερα. Ένας
αστυνομικός τραυματίζεται τυχαία
από ένα περαστικό φορτηγό και
μερικοί διαδηλωτές τον φροντι-
ζουν μέχρι να έρθει ασθενοφόρο.
Η μέρα τελειώνει με συνεχή παρε-
νοχληση των εργασιών.

Η SCRAM πετύχε αυτό που ήθελε:
ειρηνική διαδήλωση και ενδιαφε-
ρον των μέσων ενημέρωσης. Τα γε-
γονότα καλυφθηκαν από την τηλεο-
ραση και έγιναν αφορμή για τρεις
ειδικές εκπομπές μέσα σε μια βδο-
μάδα με αρκετά ευνοϊκή παρουσία-
ση. Για το μέλλον προετοιμαζό-
νται παρομοίες διαδηλώσεις, ενώ
ταυτόχρονα εξασκείται πίεση στο
τοπικό συμβούλιο για αναγκη
αλλαγής πολιτικής και δημοφι-
σμα για το μέλλον του αντιδραστή-
ρα.

Είναι δύσκολο να πούμε αν η
SSEB θα αλλάξει πολιτική μπροστά
στην πίεση αυτών των γεγονότων.
Αυτό παντως δεν είναι καθόλου
απίθανο, μια και τα έργα που
έχουν γίνει μέχρι τώρα είναι μι-
κής έκτασης και, το κυριώτερο, η

τοπική αντιδραση αυξάνει μέρα
με την μέρα.

Είναι όμως βασικό να επεξεργα-
στούμε μαζί με τους αγγλους συ-
ντροφους τη μελλοντική μας δρα-
ση. Οι μη βίαιες διαδηλώσεις
έχουν αποτέλεσμα οαταν η αστυ-
νομία παίζει το ίδιο παιχνίδι.
Αν όμως η περιοχή περιφραχτεί,
αν η αστυνομία διαδηλώσεων
αντικαταστήσει την τοπική αστυ-
νομία, η δράση μας πρέπει να
είναι αναλογη. Όμως το θέμα
αυτό μπαίνει στα πλαίσια του
ολού κινήματος στην Αγγλία και
χρειάζεται ειδικό κεφάλαιο.

Σαν ταχτικός στόχος το TORNES
συγκεντρώνει αυτή την στιγμή το
ενδιαφέρον πολλών ομάδων. Τοπι-
κές αντι-πυρηνικές ομάδες ξεπη-
δάνε από παντού και φέρνουν στη
δημοσιότητα τα προβλήματα της
πυρηνικής ενεργείας. Όλο και
πιο πολλά άτομα σταματούν στο
δρόμο και συζητάνε τις προκλή-
σεις μας, οι τοπικές εφημερι-
δες δημοσιεύουν τις προσούρες
που τυπώνουμε.

Ηδη σε όλο τον κόσμο, η πυρ-
νηική ενεργεία δεχεται σοβαρά
πληγμάτα. Πάντου τα προγράμματα
έχουν 5-10 χρόνια καθυστέρηση.
Στην Αμερική και στην Γαλλία
ματαιώνονται κατασκευές πυρηνι-
κών σταθμών προγραμματισμένες
από καιρο, στην Αυστρία το δη-
μοψφισμα είναι εναντια στην
πυρηνική ενεργεία. Αν πετύχου-
με στο TORNES, θα είναι η αρχή
για το ξεριζωμα του πυρηνικού
ολεθρου και σε αυτή τη χώρα.

Για πληροφορίες και επαφές:
SCRAM, 2a AINSIE PLACE,
EDINBURGH 3,
TEL. 031-2257752

Ο συντροφος Μεμεγκινι του
συντονιστικού γραφείου
εργαζομενων Λιγκουρίας

VDI-Nachrichten: Wuf

ΚΟΜΙΞΕΣ

(συνέχεια από την πρώτη σελίδα)

ASTRID PROLL

ακόμη και αν δεν είναι καταχωρημένο στη Συνθήκη. β. κατάργηση της παραγράφου που απαγορεύει την έκδοση Βρετανών, και αντικατάσταση της που λέει ότι οι δυο κυβερνήσεις δεν είναι υποχρεωμένες να εκδώσουν πολιτίες της αντιστοιχίας εθνικότητας. Αυτό, βεβαίως, δίνει και στις δυο μεριές την ευχέρεια να εκδώσουν άτομο της δικής τους εθνικότητας. Στη βρετανία η απόφαση παίρνεται από τον Υπουργό Βωωτερικών.

Υπάρχουν συμφωνίες ανάμεσα στη βρετανία και σ' άλλες χώρες που δεν επιτρέπουν την έκδοση Βρετανών υπηκόων σ' αυτές π.χ. με την Ελλάδα, τη Δανία, και μέχρι τις 2 Οκτωβρίου 78 με τη Δυτ. Γερμανία. Η βρετανία όμως έχει υπογραφεί συνθήκες με πολλές άλλες χώρες, π.χ. Αυστρία, Γαλλία, Βελγίο, Φινλανδία, ΗΠΑ, και Τσεχοσλοβακία, που επιτρέπουν την έκδοση βρετανών υπηκόων σ' αυτές. Η σύγχρονη βρετανική πολιτική είναι να φέρει όλες τις συμφωνίες της-στις γραμμές του να επιτρέπεται η έκδοση υπηκόων των αντιστοιχών κρατών.

Η Δυτικογερμανική θέση όμως είναι εντελώς διαφορετική. Η έκδοση από τη Γερμανία γερμανών υπηκόων απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά από το Σύνταγμα τους, που δεν φαίνεται να γίνεται καμία κίνηση για να αλλάξει.

Ετσι γίνεται κατανοητό ότι η φράση "δεν είναι υποχρεωμένες" ("NICHT VERPFLICHTET") που αναφέραμε πιο πάνω, στην πράξη έχει το αποτέλεσμα να δίνει νόμιμα το δικαίωμα στη βρετανία να εκδίδει υπηκόους της στη Δυτ. Γερμανία, ενώ η τελευταία δεν μπορεί να το κάνει νόμιμα αυτό για καμία χώρα. Το γεγονός παραμένει ότι η Δυτ. Γερμανία έχει πολύ περισσότερη ισχύ να δικάζει υπηκόους της για εγκλήματα που διαπραχάν στο εξωτερικό, απ' ό,τι η βρετανία.

Η συζήτηση για την τελευταία αυτή τροποποίηση της συνθήκης που αναφέραμε πιο πάνω (1978), έγινε τον Ιούνιο και Ιούλιο 1978. Στις 25 του Σεπτεμβρίου το κείμενο οταλθηκε από το Γερμανό πρεσβευτή στο Υπουργείο Βωωτερικών. Στις 27 έστειλε το υπουργείο την απάντηση.

Η Πράξη έγινε στις 29, πέρασε από το Κοινοβούλιο στις 2 του Οκτωβρίου και μπήκε σε εφαρμογή την Τρίτη στις 3 Οκτωβρίου. Στις 25 του Σεπτεμβρίου, 10 μέρες από τη συλλήψη της Πρόλλ στο Λονδίνο, και ενώ εκρεμούσε αίτηση της Δυτ. Γερμανίας για την έκδοση της για να δικάσσει για κατηγορίες σε σχέση με τη συμμετοχή της στη RAF. Η απόφαση του εισαγγελέα για την έκδοση είχε αρχικά καθοριστεί για τις 16 Οκτωβρίου. Είναι πολύ σπουδαίο το γεγονός ότι η Πρόλλ, μόλις που δεν είναι ακόμη βρετανή υπηκόος, δικαιούται υπηκοότητα σύμφωνα με την Πράξη για Εθνικότητα του 1947, μια και παντρεύτηκε βρετανό το Γενάρη του 1975.

Δεν είναι καθόλου παράδοξο λοιπόν να υποθέσουμε ότι η τροποποίηση της συνθήκης συνδέεται άμεσα με την υποθεση της Πρόλλ.

Οι "Φίλοι/ές της Αστριντ Πρόλλ", μια ομάδα φτιαγμένη για την υπερασπίση και απελευθέρωση της Πρόλλ, έχει, εδώ και πολύ καιρό, ξεκινήσει την καμπάνια της με αρκετή επιτυχία. Ζητούν συμπαραστέχ και βοήθεια.

Η διεύθυνση τους:
"FRIENDS OF ASTRID PROLL"
109 BACKCHURCH LANE
LONDON E1, ENGLAND.

Στοιχεία για το άρθρο
παρήκταν από το STATE
RESEARCH BULLETIN,
VOL 2, No9, 1979.

Εντωμεταξύ τον προηγούμενο Μάρτη, σε γενική συνέλευση των κατοίκων του Χάρτιε Λατέν, όπου επικρατήσαν τα εθνικιστικά εμπορικά στοιχεία, μπήκε ανοιχτά πια το θέμα ανάμεσα στους γάλλους: "Τι να κάνουμε με τα ελληνικά εστιατόρια;"

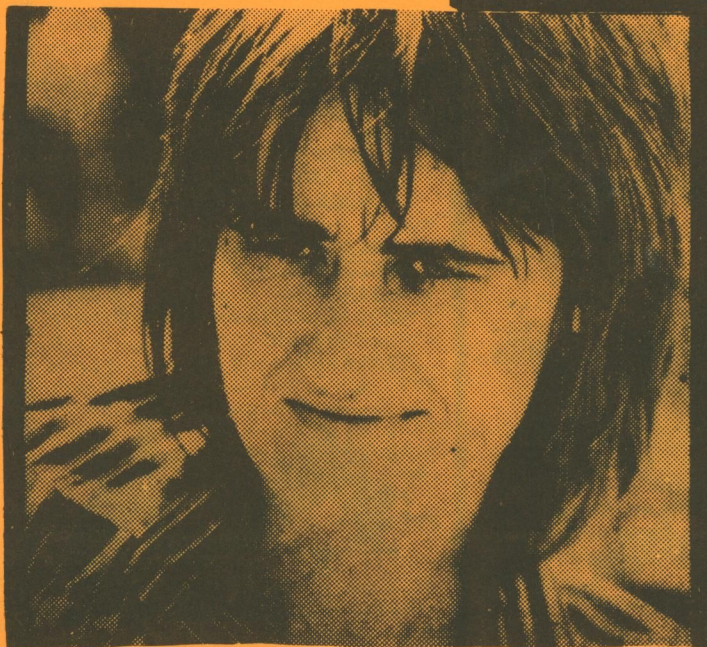
Στην πραγματικότητα βεβαίως για αυτούς τους κύριους το θέμα δεν ήταν όπως έλεγαν να διασωσουν τον ιστορικό χαρακτήρα του Χάρτιε Λατέν, αλλά να πετάξουν εδώ τους ελληνικές εστιατόριες που τους παίρνουν τους πελάτες, και που σε τελική ανάλυση έχουν σχεδόν όλοι τους γαλλική υπηκοότητα (το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα).

Στη συνέχεια στα τέλη Αυγούστου τινάχτηκαν στον αέρα ταυτόχρονα τέσσερα ελληνικά εστιατόρια και το Νοέμβριο άλλα δυο. Οι ελληνοί αφεντικά βρήκαν την ευκαιρία να κατασώσουν στην γαλλική αστυνομία σαν υπεύθυνο των εκρήξεων έναν ελληνα αναρχικό που είχε οργανώσει επανειλημμένα ακεργίες στα εστιατόρια τους. Καλίστα ένας από αυτούς πήγε κι έδειξε στους αστυνομικούς το σπίτι του. Αποδείχτηκε όμως ότι ο εργαζόμενος αυτός, μη μπορώντας να βρει δουλειά στο Παρίσι, δούλευε από αρχές Ιουλίου μέχρι τέλη Σεπτεμβρίου σε νησί του Αιγαίου, όπου παραλίγα έκανε και τις διακοπές του.

Η συντομία αυτή ανατομία του Κεφαλαίου των ελληνικών εστιατορίων του Παρισιού, είναι η ανατομία του καπιταλιστικού συστήματος σε μικρογραφία. Αν δεν καταργήσουμε το καπιταλιστικό σύστημα και αν δεν στησουμε τη γενικευμένη αυτοδιαχείριση σαν εργαζόμενοι και σαν καταναλωτές, μπορούμε να μενούμε ησυχάει.

Π.Κ. Παρίσι, Δεκεμβρίου 78

Οι βαρβαρές συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα ελλ. εστιατόρια του Παρισιού, παραμένουν όμοιες αν όχι ίδιες.

και στα ελλ. εστιατόρια της βρετανίας και Γερμανίας και σε πάρα πολλά της... Ελλάδας. Το Πηγάδι με χαρά θα οδηγήσει τα παιδιά με προσεκτικές επιτηρίες και αφορμές, καθώς και πελάτες ηλικιωμένους, από οποιοδήποτε χώρο δουλεύει η επιδίωξη.

ΜΕ ΙΣΟΒΑΡΟ ΥΦΟΣ
τι δα δίνει ή αν τους
γραφειοκράτες του Τ.η
τέ λίγο δα εφαιλύνουν
και τούτη τη σάλη, η
μοναδική. Fucking hell.

ΙΖΟΝΤΑΣ ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ· ΤΡΙΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ· ΤΡΙΓΥΡ

Λαβαμε και ευχαριστούμε:
Τα Νο ΙΟ και ΙΙ (Αφιερωμένο
στο διεθνές αναρχικό κίνη-
μα) της BICICLETA, Ισπανικής
αντιεξουσιαστικής επιθεώρησης.

EL ANARQUISMO EN GRECIA

□ Para escribir a un prisionero libertario griego: Nikos Balis, Korydallos Prison Ward 7, Cell 31, Korydallos, Piraneus, GRECIA. Necesita especialmente cartas y libros.

□ Los compañeros griegos que residen en Inglaterra nos envían la revista TO RIGMA, que aglutina y analiza la información y sucesos que a diario padecen los compañeros griegos. TO RIGMA desea llegar a todos los griegos que se interesen por la actual situación represiva del país y mantenga contactos para fortalecer el movimiento libertario. Sus señas son: TO RIGMA, c/o Black And Red The Students Unions, The University, LEEDS LS2 9PR, (Inglaterra).

Με την επικράτηση του Φρανκο μετά το 36-39 στην Ισπανία τα πράγματα των εξεγερμένων εργατών αποτελέσαν αντικείμενο αρπαγής από τις φασιστικές ορδές. Μετά τον θάνατο του Φρανκο και την υποτιθέμενη αποκατάσταση της δημοκρατίας η "φιλελεύθερη" κυβέρνηση του Σουαρεθ και του βασιλιά Χουαν Καρλός δεν δεχεται να επιστρέφει τα απαγμένα λαφυρά, δηλαδή τις εγκαταστάσεις των εργατικών οργανώσεων που εντωμεταξύ περάσαν στα χέρια των αστικών επιχειρήσεων και των κρατικών υπηρεσιών. Η CNT μη περιμενώντας δικαιώσυνη από τα πάνω, καταλαμβάνει τα χτίρια που της ανήκουν και, είτε τα χρησιμοποιούν οι ανώνυμες εταιρίες είτε οι αστυφλακές, τα ξανακάνει δικά της. Στοι στις 10 Δεκεμβρη 78 καταλήφθηκε ένα μεγάλο χτίριο στην πολη Αλκαλα ντε Γκουανταρια της Σεβίλης που στεγαζεί υγειονομικές υπηρεσίες (το ΙΚΑ να πουμε) της πολης. Η καταληψη ακολουθήσε μια μεγάλη συγκέντρωση εργαζομένων μελών της CNT, όπου και ριχτηκε το σύνθημα της καταληψης και επαναποχτησης του χτίριου του συνδικατου.

Στη Βαρκελώνη, όπου τα 70% των εργαζομένων στα πρατηρια βενζίνης είναι μέλη της CNT, το συνδικατο κυρήξε απεργία διαρκείας για καλύτερευση των αποδοχών του κλαδου. Η κυβέρνηση του Σουαρεθ αντικατέστησε τους απεργούς με αστυφλακές, κι αργότερα, με τη σειρά τους, το κομμουνιστικό και το σοσιαλιστικό κομμα αντικατέστησαν τους αστυφλακές με μέλη τους. Οι συμφωνίες, μεταξύ δεξιών και αριστερών, της Μονκλσα, λένε ότι η Ισπανία περνάει οικονομική κρίση και πρέπει να βοηθήσουμε όλοι την κατάσταση για να αναζωγωνηθή.

Εντωμεταξύ στις 20 Νοεμβρη 78 ο γ. γραμματέας του ΚΚ Ισπανίας δηλώσε προς τους Ισπανούς και ξένους δημοσιογράφους ότι "σε περίπτωση που η ακρα δεξιά θα κάνει στρατιωτικό πραξικοπημα στην Ισπανία το ΚΚ θα ταχθή στο πλευρο του βασιλιά και του Σουαρεθ". Αν όμως ο βασιλιάς και ο πρωθυπουργός ταχτούν με το μέρος των πραξικοπηματιών τι θα κάνει ο καθοδηγητής του προλεταριату;

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ Νο 4 ΤΟΥ ANARCHIST REVIEW (CIENFUEGOS PRESS). Μεγεθος Α4, μαλακο εξωφύλλο, οι 183 σελίδες του περιέχουν θεωρητικές αναλύσεις, μανιφέστα, πληροφορίες από το κίνημα σ' όλο τον κόσμο, κριτικές παρουσιάσεις για πάνω από 60 βιβλία και πολλές προσουσες πχ σχετικά με το κίνημα, συνεντεύξεις κι ένα σωρο άλλα. Το συστηνουμε ανεπιφυλακτα. Στοιχίζει £2,90 συν ταχυδρομικά.

THE CIENFUEGOS PRESS, OVER THE WATER, SANDAY, ORKNEY, KW 17 2BL, Βρετανία.

Publishers & International Booksellers, Over-the-Water, Sanday, Orkney, KW17 2BL, U.K.

ΕΠΑΦΕΣ

● **FREEDOM**
Δεκαπενθημερη αναρχικη εφημεριδα
FREEDOM PRESS (IN ANGEL ALLEY)
84B, WHITECHAPEL HIGH ST.
LONDON E1
ENGLAND

● **BLACK FLAG**
Οργανο του αναρχικου "Μαυρου Σταυρου". Διεθνη νεα, πληροφορηση, υποστηριξη, και δραση για τους αναρχικους φυλακισμενους και κρατουμενους σε ολο το κοσμο. Βγαίνει οποτε μαζευτει υλικο. Σχεδον καθε δυο μηνες.
BLACK FLAG
OVER THE WATER
SANDAY
ORKNEY KW17 2BL
ENGLAND

● **FRONT LIBERTAIRE**
Δεκαπενθημερο γαλλικο περιοδικο
Εκδιδεται απο την "αντιεξουσιαστικη κομμουνιστικη οργανωση".
FRONT LIBERTAIRE
33, RUE DES VIGNOLES
75020 PARIS
FRANCE

● **ZERO**
Αναρχικο, αναρχοφεμινιστικο, περιοδικο. Σχεδον διμηνιαιο.
ZERO
RISING FREE
182, UPPER STREET
LONDON, N1 ENGLAND

● **ANARCHY**
Τριμηνιαιο αναρχικο περιοδικο.
ANARCHY
29, GROSVENOR AVENUE
LONDON N5
ENGLAND

BICICLETA: C/ PINILLA DEL VALLE, I - MADRID 2, ΙΣΠΑΝΙΑ.

● Ιταλικη Αναρχικη Ομοσπονδια
GRUPPO F.A.I. ROMA CENTRO
VIA DEI TAURINI 27
ROMA
ITALY

● **BRAND**
Σουηδικη, αναρχοκομμουνιστικη διμηνιαια εφημεριδα. Καλυπτει θεματα κρατικης τρομοκρατιας στην Ευρωπη. (στα σουηδικα).
BRAND
BOX 150 30
10465 STOCKHOLM
SWEDEN

● **THE OPEN ROAD**
Τριμηνιαια αναρχικη εφημεριδα.
THE OPEN ROAD
BOX 6135, STATION G
VANCOUVER, B.C.,
CANADA V6R 4G5

● **Αρχοσυνδικαλιστικη ομαδα**
SIGTUNAGATAN 4, 3TR. 8G S-113 22
STOCKHOLM
SWEDEN